

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

T: 01 428 40 00

F: 01 428 47 33

E: gp.mnz@gov.si

www.mnz.gov.si

Številka: 007-446/2022/43

Ljubljana, 8. 3. 2023

EVA 2022-1711-0040

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – predlog za obravnavo po nujnem postopku – novo vladno gradivo št. 3

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/2013, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na seji dne sprejela naslednja sklepa:

1. Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (EVA 2022-1711-0040) in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po nujnem zakonodajnem postopku.

2. Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (EVA 2018-1711-0004) in predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (EVA 2023-2611-0021) obravnava na isti seji zaradi njune vsebinske povezanosti in potrebe po sočasni objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Barbara Kolenko Helbl
GENERALNA SEKRETARKA

Priloge:

- Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih

Prejmejo:

- Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije
- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za notranje zadeve
- vsa ostala ministrstva
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

Sprejem predloga zakona je nujen iz razloga preprečitve težko popravljivih posledic za delovanje države, za gospodarstvo (potreba po delovni sili) in nenazadnje za stranke v postopkih, ki nastajajo predvsem z dolgotrajnim odločanjem (izven zakonsko določenih rokov) upravnih enot v postopkih izdaje dovoljenj za prebivanje in potrdil o prijavi prebivanja, zato se predlaga obravnavo predloga zakona po nujnem zakonodajnem postopku.

Predlog zakona vsebuje tudi rešitve, ki odpravljajo nepotrebne administrativne ovire in omogočajo hitrejšo vodenje postopkov izdaje dovoljenj za prebivanje in potrdil o prijavi prebivanja.

Sprejem predloga po nujnem postopku je potreben tudi iz razloga, ker se s 27. 4. 2023 začnejo sicer uporabljati določbe spremenjenega 106. člena ZTuj-2, ki določajo spremenjeni način financiranja programov učenja slovenskega jezika in ožji krog upravičencev do teh tečajev. S predlogom zakona se namreč ponovno uvaja brezplačno financiranje tečajev slovenskega jezika za vse kategorije tujcev, ki so bili do brezplačnih tečajev slovenskega jezika upravičeni pred sprejemom ZTuj-2F.

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Matej Torkar, v. d. generalnega direktorja Direktorata za migracije na Ministrstvu za notranje zadeve

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- Boštjan Poklukar, minister za notranje zadeve
- Tina Heferle, državna sekretarka na Ministrstvu za notranje zadeve
- Helga Dobrin, državna sekretarka na Ministrstvu za notranje zadeve
- Matej Torkar, v. d. generalnega direktorja Direktorata za migracije na Ministrstvu za notranje zadeve

5. Kratek povzetek gradiva:

Z namenom odprave nepotrebnih administrativnih ovir in zasledovanja načela ekonomičnosti upravnega postopka predlog zakona vsebuje naslednje rešitve možnost vročanja podaljšanih dovoljenj za začasno prebivanje in dovoljenj za stalno prebivanje po pošti, hramba prstnih odtisov oddanih v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi za namen uporabe v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, odprava zahteve po pisnem pozivu upravne enote za dopolnitev prošnje s prstnimi odtisi, sprememba koncepta odločanja o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih (ukinitev obveznosti izdaje pisne odobritve s strani upravne enote v primeru izdaje soglasja s strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje), odprava obveznosti periodičnega preverjanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje po uradni dolžnosti s strani upravne enote, ki bodo omogočile hitrejšo vodenje postopkov izdaje dovoljenj za prebivanje in potrdil o prijavi prebivanja.

Tujcu, ki mu je prenehal status začasne zaščite zaradi razlogov, določenih za prenehanje začasne zaščite ali zaradi poteka trajanja začasne zaščite v skladu z zakonom, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb (ZZZRO) se omogoča, da v roku osmih dni po prenehanju začasne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za katerikoli namen, ki ga določa zakon.

S predlogom tega zakona se ponovno uvaja brezplačno financiranje tečajev slovenskega jezika.

V novem vladnem gradivu št. 3 je upoštevanih večina pripomb Službe vlade za zakonodajo in Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti iz njunih dopisov z dne 13. 2. 2023. Upoštevane so tudi naknadne pripombe Službe vlade za zakonodajo, podane v okviru dodatnega usklajevanja. Dodan je tudi novi osmi odstavek 37. člena ZTuj-2, ki določa prednostno obravnavo prošelj tujcev za izdajo enotnega dovoljenja, če gre za zaposlitve v določenih področjih javnega sektorja (torej področij, ki so navedena v novi 20. točki drugega odstavka 5. člena ZZDST – glej Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (EVA 2023-2611-0021) in v primerih, kadar obstaja javni interes. Spreminja se tudi peti odstavek 47. člena (13. člen novele), s katerim je bila prvotno črtana določba ZTuj-2F, ki je uvedla pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni za podaljšanje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine in se s predlogom novega petega odstavka ta pogoj ponovno uvaja. Dodatno se zaradi tega posega tudi v sklice na posamezne člene v prehodnih določbah te novele.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none">– nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja– razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna– razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

Ocenjeni strošek izvedbe brezplačnih tečajev slovenskega jezika za kategorije tujcev, ki so s predlogom tega zakona upravičeni do teh tečajev, znaša na letni ravni 1.000.000,00 EUR.

Ocenjeni strošek sredstev za vzpostavitev spletnih servisov (nadgradnja Registra tujcev) za vročanje izkaznic dovoljenj za prebivanje preko Pošte Slovenije d.o.o, se predvideva v višini 25.000 – 30.000,00 EUR. Sredstva v ta namen bodo zagotovljena s strani Ministrstva za notranje zadeve (pogodba ISUNZ).

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
Urad Vlade RS za oskrbo in integracijo migrantov	1542-23-0003, Izvedba programa AMIF 2021-2027	180010 AMIF-EU 180011 AMIF – slovenska udeležba	1.000.000,00	1.000.000,00
Ministrstvo za notranje zadeve	1711-17-0001, Urejanje notranjih zadev	9607 - Nadgradnja in vzdrževanje registrov upravno notranjih zadev	25.000,00 – 30.000,00	
SKUPAJ			1.030.000,00	1.000.000,00
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1

SKUPAJ		
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:		
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ		
<p>OBRAZLOŽITEV:</p> <p>I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu</p> <p>V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):</p> <ul style="list-style-type: none"> – prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, – odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov, – obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov. <p>II. Finančne posledice za državni proračun</p> <p>Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:</p> <p>II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:</p> <p>Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:</p> <ul style="list-style-type: none"> – proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep, – projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in – proračunske postavke. <p>Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.</p> <p>II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:</p> <p>Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.</p> <p>II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:</p> <p>Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.</p>		
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:		

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.) Kratka obrazložitev	
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:	
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: <ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. 	NE
<p>Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Skupnosti občin Slovenije SOS: DA/NE - Združenju občin Slovenije ZOS: DA/NE - Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: DA/NE <p>Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:</p> <ul style="list-style-type: none"> - v celoti, - večinoma, - delno, - niso bili upoštevani. <p>Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.</p>	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA/ NE
(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)	
<p>(Če je odgovor DA, navedite: Datum objave:</p> <p>V razpravo so bili vključeni:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nevladne organizacije, - predstavniki zainteresirane javnosti, - predstavniki strokovne javnosti. - . <p>Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte):</p> <p>Upoštevani so bili:</p> <ul style="list-style-type: none"> - v celoti, - večinoma, - delno, - niso bili upoštevani. <p>Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:</p> <p>Poročilo je bilo dano</p> <p>Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o ..., kar je navedeno v predlogu predpisa.)</p>	

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
<p style="text-align: right;">Boštjan Poklukar minister za notranje zadeve</p> <p>Priloge: - predlog sklepov Vlade - predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih - priloga 2</p>	

PREDLOG SKLEPOV

Številka:

Datum:

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) na seji dne sprejela naslednja sklepa:

1. Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (EVA 2022-1711-0040) in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po nujnem zakonodajnem postopku.

2. Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (EVA 2018-1711-0004) in predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (EVA 2023-2611-0021) obravnava na isti seji zaradi njune vsebinske povezanosti in potrebe po sočasni objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Barbara Kolenko Helbl
GENERALNA SEKRETARKA

Priloge:

- Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih

Prejmejo:

- Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije
- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za notranje zadeve
- vsa ostala ministrstva
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Zakon o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. in 105/22 – ZZNŠPP, v nadaljnjem besedilu: ZTuj-2) ureja vstop tujcev v Republiko Slovenijo (v nadaljnjem besedilu: RS), pridobivanje vizumov in dovoljenj za prebivanje, zapustitev države, prostovoljno vračanje in odstranjevanje tujcev, posebnosti glede postopka in organe, pristojne za izvajanje določb zakona. Posebni poglavji sta namenjeni vključevanju tujcev v Republiko Slovenijo in evidencam.

Predlog zakona z namenom odprave nepotrebnih administrativnih ovir in zasledovanja načela ekonomičnosti upravnega postopka vsebuje naslednje rešitve: možnost vročanja podaljšanih dovoljenj za začasno prebivanje in dovoljenj za stalno prebivanje po pošti, hramba prstnih odtisov oddanih v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi za namen uporabe v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, odprava zahteve po pisnem pozivu upravne enote za dopolnitev prošnje s prstnimi odtisi, sprememba koncepta odločanja o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih (ukinitve obveznosti izdaje pisne odobritve s strani upravne enote v primeru podaje soglasja s strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje), odprava obveznosti periodičnega preverjanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje po uradni dolžnosti s strani upravne enote, ki bodo omogočile hitrejšo vodenje postopkov izdaje dovoljenj za prebivanje in potrdil o prijavi prebivanja.

S predlogom nujne novele se ponovno uvaja brezplačno financiranje tečajev slovenskega jezika in sicer za vse kategorije tujcev, ki so bile do brezplačnega financiranja tečajev upravičene pred sprejemom ZTuj-2F.

Zaradi težav pri prehodu državnih meja, ki jih imajo tujci, ki so v Republiko Slovenijo vložili prošnjo za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, o njihovi prošnji pa še ni bilo odločeno, tujci pa so v tem času zapustili ozemlje Republike Slovenije, se z nujno novelo omogoča, da lahko tujec, ki za vstop v Slovenijo ne potrebuje vizuma, v času odločanja o prošnji, na podlagi posebnega potrdila tudi vstopi v Republiko Slovenijo skladno z namenom, zaradi katerega mu bo izdano dovoljenje za začasno prebivanje.

Tujcu, ki mu je prenehal status začasne zaščite zaradi razlogov, določenih za prenehanje začasne zaščite ali zaradi poteka trajanja začasne zaščite v skladu z zakonom, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb (ZZZRO) se omogoča, da v roku osmih dni po prenehanju začasne zaščite pri pristojnem organu v Republiko Slovenijo zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za katerikoli namen, ki ga določa zakon.

2. CILJI, NAČELA IN POGLOBITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj tega predloga je z odpravo nepotrebnih administrativnih ovir pospešiti reševanje upravnih zadev iz ZTuj-2, ki so v pristojnosti upravnih enot, kar bo v bistveni meri prispevalo k zmanjšanju številnih zaostankov na tem področju.

Z namenom odprave nepotrebnih administrativnih ovir in zasledovanja načela ekonomičnosti upravnega postopka predlog zakona vsebuje naslednje rešitve: npr. možnost vročanja podaljšanih dovoljenj za začasno prebivanje in dovoljenj za stalno prebivanje po pošti, hramba prstnih odtisov oddanih v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi za namen uporabe v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, odprava zahteve po pisnem pozivu upravne enote za dopolnitev prošnje s prstnimi odtisi, sprememba koncepta odločanja o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih (ukinitve obveznosti izdaje pisne odobritve s strani upravne enote v primeru podaje soglasja s strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje), odprava obveznosti periodičnega preverjanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje po uradni dolžnosti s strani upravne enote, ki bodo omogočile hitrejše vodenje postopkov izdaje dovoljenj za prebivanje in potrdil o prijavi prebivanja.

2.2 Načela

S predlogom se sledi načelu ekonomičnosti upravnega postopka in reševanju zadev v predpisanih rokih (skladno z 91. členom ZTuj-2 je rok za izdajo dovoljenja za prebivanje in potrdila o prijavi prebivanja 30 dni od prejema popolne prošnje, oziroma 60 dni v primeru izvedbe posebnega ugotovitvenega postopka).

2.3 Poglavitne rešitve

Z namenom odprave nepotrebnih administrativnih ovir in zasledovanja načela ekonomičnosti upravnega postopka predlog zakona naslednje rešitve: možnost vročanja podaljšanih dovoljenj za začasno prebivanje in dovoljenj za stalno prebivanje po pošti, hramba prstnih odtisov oddanih v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi za namen uporabe v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, odprava zahteve po pisnem pozivu upravne enote za dopolnitev prošnje s prstnimi odtisi, sprememba koncepta odločanja o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih (ukinitve obveznosti izdaje pisne odobritve s strani upravne enote v primeru podaje soglasja s strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje), odprava obveznosti periodičnega preverjanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje po uradni dolžnosti s strani upravne enote, ki bodo omogočile hitrejše vodenje postopkov izdaje dovoljenj za prebivanje in potrdil o prijavi prebivanja.

Ponovno se uvaja brezplačno financiranje tečajev slovenskega jezika in sicer za vse kategorije tujcev, ki so bile do brezplačnega financiranja tečajev upravičene pred sprejemom ZTuj-2F (Uradni list RS, št. 57/21).

S predlogom nujne novele se ureja tudi možnost prehoda državne meje, v primerih, ko ima tujec vloženo prošnjo za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, o prošnji pa še ni bilo odločeno, tujec pa je zapustil ozemlje Republike Slovenije. S predlagano spremembo se sedaj tujcem, ki za vstop v Slovenijo ne potrebujejo vizuma, omogoča, da lahko v času odločanja o prošnji tudi vstopijo v Republiko Slovenijo skladno z namenom, zaradi katerega jim bo izdano dovoljenje za začasno prebivanje.

Tujcu, ki mu je prenehal status začasne zaščite zaradi razlogov, določenih za prenehanje začasne zaščite ali zaradi poteka trajanja začasne zaščite v skladu z zakonom, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb (ZZZRO) se omogoča, da v roku osmih dni po prenehanju začasne zaščite pri pristojnem organu v

Republiki Sloveniji zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za katerikoli namen, ki ga določa zakon.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Za izvajanje brezplačnih tečajev znanja slovenskega jezika bo potrebno na letni ravni iz državnega proračuna zagotoviti javnofinančna sredstva v predvideni višini 1.000.000,00 eur. Zakon nima vpliva na druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu za leto 2023. Sredstva za izvedbo brezplačnih programov so zagotovljena tudi v okviru projekta izvedbe programa AMIF 2021-2027 (1542-23-0003), šifra in naziv proračunske postavke 180010 AMIF-EU in 180011 AMIF – slovenska udeležba.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH

Portugalska

Državljeni tretjih držav morajo izpolnjevati določene jezikovne zahteve, če želijo pridobiti dovoljenje za stalno prebivanje na podlagi petletnega prebivanja v državi, kot rezident za daljši čas, ali državljanstvo. Portugalska vsej tujski populaciji zagotavlja tečaje portugalščine brez stroškov za tujca, pri čemer morajo doseči nivo znanja A2 po skupnem evropskem jezikovnem okviru (CEFR). Jezikovne tečaje, ki jih zagotavljajo šole, upravlja Visoka komisija za migracije. Tečaji so sofinancirani s strani Evropskega socialnega sklada. Izdaja potrdila o znanju jezika je del tečaja. Stroške krije vlada.

Kraljevina Nizozemska

Za pridobitev dovoljenja za stalno prebivanje po petih letih prebivanja na Nizozemskem mora tujec pridobiti t. i. »državljsko integracijsko diplomo«. Izjeme od te zahteve so v primerih če oseba zaradi fizičnih ali psihičnih omejitev ni sposobna pridobiti te diplome, če je oseba mlajša od 18 let, če gre ta tujce, ki so nad zakonito upokojitveno starostjo, osebe z določenimi drugimi diplomami, osebe, ki so se dlje časa izobraževale v nizozemskem izobraževalnem sistemu. Oseba mora v vseh primerih doseči vsaj stopnjo znanja jezika na osnovni ravni A2 po CEFR. Jezikovne tečaje zagotavljajo različne šole in ponudniki tečajev. Osebe morajo same plačati tečaj, kot pomoč pa imajo na voljo možnost, da si denar za tečaj sposodijo s strani »Education Executive Agency«.

Francoska republika

Znanje jezika ni pogoj za izdajo prvega dovoljenja za prebivanje, vsak tujec, ki želi trajno ostati v Franciji pa mora podpisati t. i. pogodbo o integraciji, katere temeljni del so predvsem tečaji francoskega jezika. Za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec dokazati, da je spoštoval pogodbo o integraciji in se udeleževal vseh zahtevanih tečajev (iz jezika in družbene ureditve). Cilj je doseči stopnjo A1 po CEFR. Če je to izpolnjeno, se jim lahko izda večletno dovoljenje za začasno prebivanje (za obdobje od 2 do 4 let,

odvisno od situacije). Stopnja znanja A1 je potrebna po izteku enoletne pogodbe o integraciji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje, s tem da se dokaže, da je prosilec sledil tečajem francoskega jezika, zagotovljenim s pogodbo o integraciji.

Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda po desetletnem prebivanju, se zahteva stopnja A2 CEFR znanja nacionalnega jezika. Tujec mora dokazati bodisi uspešno opravljen jezikovni preizkus bodisi pridobiti diplomu, ki dokazuje znanje francoskega jezika, ki je enakovredno ravni A2, ali ki dokazuje, da je študij opravljal v francoščini.

Jezikovne tečaje in njihovo financiranje zagotavlja Francija. Potrdilo o opravljenem izpitu se izda na koncu tečaja francoskega jezika, ki ga financira država na podlagi pogodbe o integraciji. Tujec nima stroškov z opravo izpita, stroške krije država.

Republika Hrvaška

Pogoj znanja jezika se zahteva za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje z oznako LTR (po petih letih zakonitega prebivanja). Preizkus znanja hrvaškega jezika in latinice lahko organizirajo visokošolske ustanove, srednješolske ustanove in zavodi za izobraževanje odraslih, ki izvajajo tečaje hrvaškega jezika, na podlagi odobritve resornega ministrstva za šolstvo. Šteje se, da je tujec izpit opravil, če je pridobil najmanj 60% točk v pisnem delu izpita in če je bil pozitivno ocenjen na ustnem delu izpita. Hrvaški program preverjanja znanja za tujce je na ravni B1. Strošek oprave tečaja in izpita krije udeleženelec sam.

PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog sledi smernicam in direktivam s področja urejanja vstopa in prebivanja tujcev na ravni EU, glede rokov za odločanje o prošnjah za izdajo dovoljenj za prebivanje, kot tudi glede pogojev, ki se zahtevajo za izdajo dovoljenja za prebivanje. Rok za odločanje o prošnjah, ki je določen v večini direktiv EU, je 4 mesece od prejema popolne prošnje. Z namenom možnosti sprejema odločitve v zakonskih rokih, je nujno potrebno dopolniti določila glede krajevne pristojnosti, v smislu predlagane možnosti prenosa le te iz bolj na manj obremenjene upravne enote. Direktiva Sveta 2003/109 /ES o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas v členu 5(2), kot pogoj za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas določa, da države članice od državljanov tretjih držav lahko zahtevajo, da izpolnjujejo pogoje za integracijo (kamor sodi tudi znanje jezika države članice), v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

S sprejemom ukrepov za odpravo administrativnih ovir se bo omogočalo hitrejše odločanje upravnih enot v postopkih izdaje dovoljenj za prebivanje in potrdil o prijavi prebivanja.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejem zakona ne vpliva na obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Sprejem zakona ne vpliva na okolje, ki vključuje prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Sprejem zakona ne vpliva na področje gospodarstva.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Sprejem zakona ne vpliva na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Sprejem zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Izvajanje predpisa bosta spremljala ministrstvo, pristojno za javno upravo in ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Predstavitev sprejetega zakona

Sprejeti zakon bo objavljen v Uradnem listu RS. Predlagatelj bo zakon predstavljal v okviru obstoječih orodij (usmeritve upravnim enotam, sporočila za javnost, www.infotujci.si, ipd.).

Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa bosta spremljala ministrstvo, pristojno za javno upravo in ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Drugih pomembnih okoliščin ni zaznanih.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona

Predlog zakona ni bil objavljen na E-demokraciji.

7.a Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe)

Pri pripravi predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki in pravne osebe.

7.b Znesek plačila, ki ga je oseba iz prejšnje točke v ta namen prejela:

Sredstva v ta namen niso bila zagotovljena niti porabljena.

8. Predstavniki predlagatelja, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

Sodelovali bodo:

- Boštjan Poklukar, minister za notranje zadeve
- Tina Heferle, državna sekretarka na Ministrstvu za notranje zadeve
- Helga Dobrin, državna sekretarka na Ministrstvu za notranje zadeve
- Matej Torkar, v. d. generalnega direktorja Direktorata za migracije na Ministrstvu za notranje zadeve

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. in 105/22 – ZZNŠPP) se v 30. členu črta tretji odstavek.

2. člen

V 33. členu se črta sedmi odstavek.

Dosedanji osmi odstavek postane sedmi odstavek.

3. člen

V 34. členu se za petim odstavkom dodata novi, šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se vroči osebno tujcu, za katerega se izda, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku:

- pri pristojnem organu, ki je dovoljenje izdal, če gre za tujca, ki lahko v skladu z določbami tega zakona vložijo prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji ali če so izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka tega člena;
- pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini v skladu s tretjim odstavkom 88. člena tega zakona.

(7) Odločbe, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, in sklepe, izdane v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, se vročijo osebno tujcu, za katerega se izdajo, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku:

- pri pristojnem organu, ki je odločbo ali sklep izdal, če gre za tujca, ki lahko v skladu z določbami tega zakona vložijo prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji;
- v skladu s četrtem odstavkom 88. člena tega zakona.«.

Dosedanji šesti in sedmi odstavek postaneta osmi in deveti odstavek.

Za dosedanjim osmim odstavkom, ki postane deseti odstavek, se doda nov, enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) Tujec, ki mu je prenehal status začasne zaščite zaradi razlogov, določenih za prenehanje statusa začasne zaščite v skladu z zakonom, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb, lahko v roku osmih dni po prenehanju začasne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za katerikoli namen, ki ga določa zakon. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ osebi izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja, do pravnomočne odločitve o prošnji. Če je tujec, ki mu je status začasne zaščite prenehal, v času vložitve prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja prebiva in dela v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji.«.

4. člen

V 36. členu se za četrtem odstavkom dodata novi, peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano v postopku podaljšanja ali izdaje nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, se vroči osebno tujcu oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku pri pristojnem organu, ki je dovoljenje izdal, ali osebno po pošti. Način vročitve izbere vlagatelj prošnje ob vložitvi prošnje za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje.

(6) Vročitev po pošti je opravljena, ko tujec oziroma njegov zakoniti zastopnik prevzame podaljšano oziroma nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje. Če ga ne prevzame v osmih dneh od prejema obvestila o dospeli pošiljki, kadar je določen način vročitve po pošti, se vrne pristojnemu organu, ki ga je izdal.«.

5. člen

V 37. členu se peti in šesti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(5) Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti, vendar najkasneje do umika soglasja k enotnemu dovoljenju, zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Prošnji za podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, ki jo lahko vloži tujec ali njegov delodajalec pri pristojnem organu, je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pristojni organ po prejemu prošnje po uradni dolžnosti posreduje prošnjo in dokazila organu, pristojnemu za podajo soglasja. Soglasje ni potrebno, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno.

(6) Organ, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, mora o prošnji za podajo soglasja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja ne poda v roku, se ne šteje, da je bilo soglasje podano, niti se ne šteje, da ni bilo podano.. Če soglasje ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, o tem in o razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali za zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih z odločbo zavrne.«.

Za sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Pristojni organi prošnje za izdajo enotnega dovoljenja za tujce, ki se zaposlijo pri delodajalcih s področja javnega sektorja, ki izvajajo zdravstveno dejavnost, v javnih zavodih, ki izvajajo institucionalno varstvo odraslih oseb, v posebnih socialnovarstvenih zavodih za odrasle, v varstveno delovnih centrih in socialnovarstvenih zavodih za usposabljanje, v javnih zavodih, ki izvajajo socialnovarstveno storitev pomoč družini na domu ter v javnih socialnovarstvenih zavodih, ki izvajajo socialnovarstvene storitve, in prošnje, kadar je izdaja enotnega dovoljenja tujca v javnem interesu Republike Slovenije, obravnavajo prednostno. Obstoj javnega interesa na predlog zainteresiranega ministrstva ali drugega državnega organa ugotovi Vlada Republike Slovenije s sklepom.«.

6. člen

V 37.a členu se deveti odstavek črta.

7. člen

V 38. členu se šesti odstavek črta.

Dosedanji sedmi odstavek postane šesti odstavek.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se črta četrti stavek.

Dosedanji deveti do enajsti odstavek postanejo osmi do deseti odstavek.

8. člen

V 39. členu se četrti, peti in šesti odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(4) Tujec, ki ima veljavno modro karto EU, lahko v prvih dveh letih zakonite zaposlitve, vendar najkasneje do umika soglasja k modri karti EU, zamenja delodajalca ali zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Prošnji za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca ali zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, ki jo lahko vloži tujec ali njegov delodajalec pri pristojnem organu, je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pristojni organ po prejemu prošnje po uradni dolžnosti posreduje prošnjo in dokazila organu, pristojnemu za podajo soglasja. Soglasje ni potrebno, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno.«

(5) Organ, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca ali zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, mora o zahtevi za podajo soglasja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se ne šteje, da je bilo soglasje podano, niti se ne šteje, da ni bilo podano. Če soglasje ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o tem in o razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delodajalca ali delovnega mesta pri istem delodajalcu z odločbo zavrne.

(6) Po prvih dveh letih zakonite zaposlitve lahko imetnik modre karte EU zamenja delodajalca brez soglasja pristojnega organa za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca, vendar mora pred zamenjavo delodajalca pristojnemu organu pisno sporočiti, da bo zamenjal delodajalca.«

9. člen

V 40. členu se v tretjem odstavku črta četrti stavek.

10. člen

V 41. členu se v drugem odstavku črta šesti stavek.

11. člen

V 44. členu se v sedmem odstavku črta četrti stavek.

12. člen

V 44.d členu se v četrtem odstavku peti stavek spremeni tako, da se glasi: »V času veljavnosti enotnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva se lahko tujec zaposli pri dveh ali več delodajalcih na podlagi soglasja organa, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja. Glede postopka podaje soglasja se smiselno uporabljajo določbe petega in šestega odstavka 37. člena tega zakona.«

13. člen

V 47. členu se v prvem odstavku v šestem stavku za besedilom »prstne odtise da pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji« vejica nadomesti s piko, ostalo besedilo pa se črta.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se izda in podaljšuje na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena, ki mora priložiti dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje tistih družinskih članov, ki nameravajo prebivati v državi, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke. Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se lahko na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če polnoletni družinski član izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni, kar dokaže s spričevalom o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine na vstopni ravni (A1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira). Izpite iz slovenskega jezika na vstopni ravni izvaja Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Center za slovenščino, kot drugi in tuji jezik ter pri tem opravlja naloge iz 60. člena Zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 6/18). Šteje se, da polnoletni družinski član izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni, če je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku in omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe, ali je končal šolanje na kateri koli stopnji v Republiki Sloveniji ali je končal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah ali če je starejši od 60 let. Pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni izpolnjuje tudi polnoletni družinski član, ki je nepismen, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na vstopni ravni. Pogoja znanja iz slovenskega jezika na vstopni ravni ni treba izpolnjevati polnoletnemu družinskemu članu v primerih iz četrtega stavka prvega odstavka tega člena, polnoletnemu družinskemu članu, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo sporazumevanje, ni sposoben opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja ob zatrjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme tujca.«.

14. člen

V 48. členu se v osmem odstavku črta peti stavek.

15. člen

V 52. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji in ki izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, ki izpolnjuje pogoj znanja iz slovenskega jezika na osnovni ravni, kar dokaže s spričevalom o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine na osnovni ravni (A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira), in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Izpite iz slovenskega jezika na osnovni ravni izvaja Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Center za slovenščino, kot drugi in tuji jezik ter pri tem opravlja naloge iz 60. člena Zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 6/18). Šteje se, da tujec izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni, če je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku in omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe ali je končal šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji ali je končal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah ali če je starejši od 60 let ali mlajši od 18 let.

Pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni izpolnjuje tudi tujec, ki je nepismen, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na osnovni ravni. Pogoja znanja iz slovenskega jezika na osnovni ravni ni treba izpolnjevati tujcu, ki se mu dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda pred potekom petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji, tujcu, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo vsakdanje sporazumevanje, ni sposoben opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja, ob zatrjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita, se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme tujca. Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, je izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje se všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec pred potekom vizuma zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in mu je bilo dovoljenje za začasno prebivanje izdano na podlagi 30. člena tega zakona. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in poklicnega usposabljanja se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, kot napoteni delavec, oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, ali kot dnevni delovni migrant in čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot osebe z začasno zaščito se ne všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ali na podlagi vložene prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, v primeru tujca iz četrtega in petega odstavka tega člena.«.

16. člen

Za 53.b členom se doda nov 53.c člen, ki se glasi:

»53.c člen
(vročitev dovoljenja za stalno prebivanje)

Za vročitev dovoljenja za stalno prebivanje, izdanega na podlagi 52., 53., 53.a in 53.b člena tega zakona, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.«

17. člen

V 55. členu se drugem odstavku črta tretji stavek.

18. člen

V 56. členu se v prvem odstavku četrta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, umakne soglasje k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih.«

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji do šesti odstavek postanejo drugi do peti odstavek.

V dosedanjem sedmem odstavku, ki postane šesti odstavek, se črta besedilo »ali pisne odobritve«.

Dosedanji osmi do deseti odstavek postanejo sedmi do deveti odstavek.

19. člen

V 59. členu se v četrtem odstavku za besedo »organu« doda besedilo »ali po pošti«, in se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Glede vročanja pri pristojnem organu ali po pošti v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.«.

20. člen

V 60.a členu se v drugem odstavku drugi stavek spremeni tako, da glasi: »Tujec iz prejšnjega stavka, ki za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma ter tujec iz prejšnjega stavka, ki je dnevni delovni migrant in za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje potrebuje vizum, lahko na podlagi tega potrdila vstopi v Republiko Slovenijo zaradi namena, zaradi katerega je vložil prošnjo za podaljšanje ali za izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje.«.

V šestem odstavku se besedilo »šestega odstavka 56. člena« nadomesti z besedilom »petega odstavka 56. člena«.

21. člen

V 87. členu se v tretjem odstavku besedilo »pisne odobritve« nadomesti z besedilom »zavrnitve zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjave delodajalca ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih«.

22. člen

V 88. členu se v drugem odstavku doda nov, tretji stavek, ki se glasi: »Diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje digitalno zajame dva prstna odtisa tujca brez poziva upravne enote iz prejšnjega stavka.«.

23. člen

V 104. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Prenos dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujca med izvajalcem iz prvega odstavka tega člena in pristojnim organom oziroma ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, ter vročitev podaljšanega, in nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, ter dovoljenja za stalno prebivanje, izvaja podjetje ali organizacija, registrirana za prenos poštnih pošiljk, v skladu s pogodbo, sklenjeno z izvajalcem iz prvega odstavka tega člena, in zakonom, ki ureja poštno storitve, na način, ki zagotavlja zaščito, varnost in sledljivost poštnih pošiljk.«.

Za petim odstavkom se doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Podatek o registrski in serijski številki izkaznice dovoljenja za prebivanje sme uporabljati podjetje ali organizacija iz prejšnjega odstavka za potrditev prevzema poštnih pošiljk in ga mora v 30 dneh od prejema podatka uničiti.«.

24. člen

106. člen se spremeni tako, da se glasi:

»106. člen
(pomoč pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU)

(1) Tujcem, ki niso državljani EU, se z namenom hitrejšega vključevanja v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije brezplačno zagotavlja:

- programe učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe, pod pogoji, določenimi v tem členu,
- programe medsebojnega poznavanja in razumevanja s slovenskimi državljani,
- informiranje v zvezi z njihovim vključevanjem v slovensko družbo.

(2) Do brezplačne udeležbe v programih učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe so upravičeni tujci, ki niso državljani EU in ki:

- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje ter njihovi družinski člani, ki imajo v Republiki Sloveniji dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine, ne glede na dolžino prebivanja v Republiki Sloveniji in dolžino veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje;
- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega z veljavnostjo najmanj enega leta;
- so družinski člani slovenskih državljanov ali državljanov EU, ki v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za prebivanje za družinskega člana, ne glede na dolžino prebivanja in dolžino veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje.

(3) Do brezplačne udeležbe v programu učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje v slovenskem jeziku na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji, so vključeni v redni izobraževalni program v Republiki Sloveniji, ki poteka v slovenskem jeziku, ali so že pridobili potrdilo o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenskega jezika na vsaj osnovni ravni.

(4) Vlada Republike Slovenije določi način in obseg zagotavljanja programov pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU.«.

25. člen

V 110. členu se v dvanajstem odstavku se v prvem stavku za besedilom »v postopkih podaje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja in« besedilo »pisne odobritve« nadomesti z besedilom »podatke o odločitvah v postopkih podaje soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih«, za besedilom »podatke o umaknjenih soglasjih k izdaji enotnega dovoljenja in« pa se besedilo »pisne odobritve« nadomesti z besedilom »umaknjenih soglasjih k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih«.

Za dvanajstim odstavkom se doda nov, trinajsti odstavek, ki se glasi:

»(13) Iz Registra tujcev se v evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk iz petega odstavka 104. člena tega zakona, pošlje podatek o registrski in serijski številki izkaznice dovoljenja

za prebivanje. Register tujcev se na podlagi registrske številke izkaznice dovoljenja za prebivanje povezuje z evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošilk, ki se vodi skladno z določbami zakona, ki ureja poštne storitve. Iz evidence podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošilk, se v Register tujcev pošlje podatek o datumu prevzema izkaznice na pošto, datumu vročitve, ter podatek o osebi, ki ji je bila izkaznica dovoljenja za prebivanje vročena.«.

26. člen

V 111. členu se v osmem odstavku besedilo »izdajo pisne odobritve zaradi zamenjave delovnega mesta, zamenjave delodajalca ali zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, ki se izda na podlagi soglasja k pisni odobritvi organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev« nadomesti z besedilom »podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta, zamenjavi delodajalca ali zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih«.

V trinajstem odstavku se tretji stavek spremeni tako, da se glasi:

»Evidenca o dovoljenjih za začasno prebivanje vsebuje tudi podatke o enotnem dovoljenju, številki in datumu podaje soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, številki, datumu izdaje in pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjave delodajalca ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih ter podatke o številki, datumu izdaje in pravnomočnosti odločbe, s katero se zavrne kratkotrajna premestitev.«.

27. člen

V 115. členu se v prvem odstavku drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih se v evidenci o vizumih in evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogrēitve ali odtujitve vizuma ali dovoljenja za prebivanje in v primeru podaljšanja ter izdaje nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje hrani pet let po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše.«.

V enajstem odstavku se v drugem stavku za besedo »pogrēitve« postavi vejica in črta beseda »ali«, za besedo »odtujitve« pa se doda besedilo »ali podaljšanja«.

28. člen

V 128. členu se črta peti odstavek.

Dosedanji šesti odstavek postane peti odstavek.

V dosedanjem sedmem odstavku, ki postane šesti odstavek, se drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Družinski član, ki za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko s potrdilom iz prejšnjega stavka vstopi v Republiko Slovenijo.«.

29. člen

Za 137. členom se doda nov, 137.a člen, ki se glasi:

»137.a člen

(vročanje in izdelava potrdil in dovoljenj ter povezovanje z evidencami)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana, odločba o zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju

prošnje se vročijo osebno tujcu, za katerega se izdajo, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku pri pristojnem organu, ki je potrdilo, dovoljenje, odločbo ali sklep izdal.

(2) Za vročitev potrdila o prijavi prebivanja, izdanega v postopku obnove potrdila, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana, izdanega v postopku podaljšanja ali izdaje nadaljnega dovoljenja za prebivanje, potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

(3) Glede izdelave in personalizacije potrdil oziroma dovoljenj iz prvega in drugega odstavka tega člena, glede uporabe osebnih podatkov za njihovo izdelavo, pregleda dokumentacije in prostorov, ter pristojnosti uradne osebe pri opravljanju nadzora se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 104. člena tega zakona. Glede prenosa potrdila oziroma dovoljenja iz prvega in drugega odstavka tega člena med izvajalcem in pristojnim organom oziroma ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve in glede vročanja potrdil oziroma dovoljenj iz prejšnjega odstavka s strani podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk in glede uporabe podatkov o registrski in serijski številki izkaznice potrdil oziroma dovoljenj s strani podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 104. člena tega zakona. Glede pošiljanja podatkov o registrski in serijski številki izkaznice potrdil oziroma dovoljenj iz prejšnjega odstavka, ter glede povezovanja registra tujcev z evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, se smiselno uporablja trinajsti odstavek 110. člena tega zakona.«.

30. člen

V 141.h členu se črta tretji odstavek.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

31. člen

Za 141.k členom se doda nov, 141.l člen, ki se glasi:

»141.l člen

(vročanje in izdelava dovoljenj in potrdil ter povezovanje z evidencami)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje iz 141.b člena, potrdilo o pravicah obmejnega delavca iz 141.h člena tega zakona, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja za začasno prebivanje in potrdila o pravicah obmejnega delavca, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje se vročijo osebno tujcu, za katerega se izdajo, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku pri pristojnem organu, ki je dovoljenje, potrdilo, odločbo ali sklep izdal.

(2) Za vročitev dovoljenja za začasno prebivanje in potrdila o pravicah obmejnega delavca, izdanega v postopku podaljšanja dovoljenja oziroma potrdila po 141.b in 141.h členu tega zakona, in dovoljenja za stalno prebivanje iz 141.c člena tega zakona, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

(3) Glede izdelave in personalizacije potrdil oziroma dovoljenj iz prvega in drugega odstavka tega člena, glede uporabe osebnih podatkov za njihovo izdelavo, pregleda dokumentacije in prostorov, ter pristojnosti uradne osebe pri opravljanju nadzora se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 104. člena tega zakona. Glede prenosa potrdila oziroma dovoljenja iz prvega in drugega odstavka tega člena med izvajalcem in pristojnim organom oziroma ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve in glede vročanja potrdil oziroma dovoljenj iz prejšnjega odstavka s strani podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk in glede uporabe podatkov o registrski in serijski številki izkaznice potrdil oziroma dovoljenj s strani podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 104. člena tega zakona. Glede pošiljanja podatkov o registrski in serijski številki izkaznice potrdil oziroma dovoljenj iz prejšnjega odstavka, ter glede povezovanja registra tujcev z evidenco

podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštних pošilk, se smiselno uporablja trinajsti odstavek 110. člena tega zakona.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

32. člen

(1) V postopkih podaljšanja dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine in izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, se za prošnje, ki so vložene do začetka uporabe spremenjenega petega odstavka 47. člena in prvega odstavka 52. člena zakona in o katerih do začetka uporabe te določbe še ni bilo pravnomočno odločeno, uporabljata peti odstavek 47. člena in prvi odstavek 52. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo, 9/18 – popr. In 62/19 – odl. US).

(2) Postopki za zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih in postopki razveljavitve pisne odobritve, ki so se začeli do začetka uporabe določb iz prvega stavka drugega odstavka 36. člena tega zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno pred začetkom uporabe teh določb, se zaključijo v skladu z Zakonom o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. In 105/22 – ZZNŠPP).

(3) Pisne odobritve za zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih, izdane v skladu z Zakonom o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. In 105/22 – ZZNŠPP) se od začetka uporabe določb iz prvega stavka drugega odstavka 36. člena tega zakona štejejo za soglasje k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih v skladu s spremenjenimi in dopolnjenimi določbami zakona.

33. člen

Vročanje se v skladu z novim šestim in sedmim odstavkom 34. člena, novim petim in šestim odstavkom 36. člena, 53.c členom, spremenjenim četrtem odstavkom 59. člena, spremenjenim petim in novim šestim odstavkom 104. člena, novim 137.a členom in 141.l členom zakona začne izvajati najpozneje šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Minister, pristojen za notranje zadeve, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi datum, od katerega se vročanje izvaja v skladu z določbami iz prejšnjega stavka. Do datuma iz prejšnjega stavka se vročanje izvaja v skladu z Zakonom o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. In 105/22 – ZZNŠPP).

34. člen

Podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. In 105/22 – ZZNŠPP), se uskladijo s tem zakonom v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

35. člen

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 57/21) se v 105. členu v tretjem odstavku v prvem stavku črta besedilo »petega odstavka 47. člena in prvega odstavka 52. člena, ki se nanašajo na pogoj znanja slovenskega jezika, spremenjenega 106. člena,«, v drugem stavku pa se črta besedilo »peti odstavek 47. člena, prvi odstavek 52. člena, 106. člen,«.

36. člen

(1) Spremenjeni peti odstavek 47. člena, spremenjeni prvi odstavek 52. člena in spremenjeni 106. člen zakona se začnejo uporabljati 27. aprila 2023. Do takrat se uporabljajo peti odstavek 47. člena, prvi odstavek 52. člena in 106. člen Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo, 9/18 – popr. in 62/19 – odl. US).

(2) Spremenjeni peti in šesti odstavek 37. člena, spremenjeni četrti, peti in šesti odstavek 39. člena, spremenjeni četrti odstavek 44.d člena, spremenjeni prvi, drugi in dosedanji sedmi, ki postane šesti odstavek 56. člena, spremenjeni šesti odstavek 60.a člena, spremenjeni tretji odstavek 87. člena, spremenjeni dvanajsti odstavek 110. člena ter spremenjeni osmi in trinajsti odstavek 111. člena zakona se začnejo uporabljati tri mesece po uveljavitvi tega zakona. Do začetka uporabe spremenjenih določb iz prejšnjega stavka se uporabljajo določbe petega in šestega odstavka 37. člena, četrtega, petega in šestega odstavka 39. člena, četrtega odstavka 44.d člena, prvega, drugega in sedmega odstavka 56. člena, šestega odstavka 60.a člena, tretjega odstavka 87. člena, dvanajstega odstavka 110. člena ter osmega in trinajstega odstavka 111. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. in 105/22 – ZZNSPP).

(3) Nov enajsti odstavek 34. člena zakona se začne uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(4) Nov trinajsti odstavek 110. člena zakona se uporablja od datuma iz 33. člena tega zakona dalje.

37. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITVE ČLENOV

K 1. členu

V novem šestem in sedmem odstavku 34. člena ZTuj-2 se na enem mestu v zakonu ureja vročitev prvega dovoljenja za začasno prebivanje in vseh ostalih odločb, sklepov in ostalih dokumentov, izdanih v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, zato postane tretji odstavek brezpredmeten in se predlaga njegovo črtanje.

K 2. členu

Z dopolnitvijo 34. člena in 36. člena ZTuj-2 se ločeno in različno ureja načine vročitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje in dovoljenja za prebivanje, izdanega v postopku podaljšanja in nadaljnega dovoljenja za prebivanje. Posledično postane sedmi odstavek 33. člena ZTuj-2 brezpredmeten, zato se predlaga njegovo črtanje.

K 3. členu

Tujec v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje še nima prijavljenega prebivališča v skladu z Zakonom o prijavi prebivališča (Uradni list RS, št. 52/16, 36/21 in 3/22 – ZDeb), saj je v skladu s 109. členom ZTuj-2 izdano dovoljenje za prebivanje predhodni pogoj za prijavo prebivališča. Posledično se pri vročitvi prvega dovoljenja za začasno prebivanje v novem šestem odstavku ohranja ureditev osebne vročitve tujcu oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku iz veljavnega sedmega odstavka 33. člena ZTuj-2 (katerega črtanje se predlaga s predlogom 1. člena tega zakona) in sicer pri pristojnem organu, ki je dovoljenje izdal (če gre za tujca, ki lahko v skladu z določbami tega zakona vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji ali če so izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 34. člena) zakona, oziroma pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini v skladu s tretjim odstavkom 88. člena tega zakona, če mora tujec prvo dovoljenje za začasno prebivanje pridobiti pred vstopom v državo.

V novem sedmem odstavku se na enak način kot v veljavnem ZTuj-2, le da enotno v eni določbi in ne po več členih posebej, ureja vročanje vseh ostalih odločb in sklepov, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, izdanih v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, in sicer pri pristojnem organu, ki je odločbo ali sklep izdal, če gre za tujca, ki lahko v skladu z določbami tega zakona vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji oziroma tujcu neposredno v tujino ali z javnim naznanilom na oglasni deski upravne enote in na državnem portalu eUprava v skladu s četrtem odstavkom 88. člena tega zakona, če mora tujec prvo dovoljenje za začasno prebivanje pridobiti pred vstopom v državo.

S predlogom novega enajstega odstavka 34. člena ZTuj-2 se po vzoru veljavnega sedmega in osmega odstavka 34. člena ZTuj-2 tudi tujcu, ki mu je prenehal status začasne zaščite zaradi razlogov, določenih za prenehanje začasne zaščite ali zaradi poteka trajanja začasne zaščite v skladu z zakonom, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb (ZZZRO) omogoča, da v roku osmih dni po prenehanju začasne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za katerikoli namen, ki ga določa zakon. Na ta način se tujcu, ki mu je prenehal status začasne zaščite omogoči, da prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vloži pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji in ne potrebuje zapustiti države in prvo dovoljenje za začasno prebivanje pridobiti pred vstopom v državo, kot določa generalno pravilo iz drugega odstavka 34. člena ZTuj-2.

K 4. členu

V novem petem in šestem odstavku 36. člena ZTuj-2 se z namenom razbremenitve upravnih enot in tujcev glede obveznosti osebne vročitve izdanega dovoljenja pri upravni enoti, ki ga je izdala, poleg te možnosti po vzoru ureditve vročitve osebne izkaznice v 14. členu Zakona o osebni izkaznici (Uradni list RS, št. 35/11, 41/21 in 199/21) ureja možnost osebne vročitve podaljšanega in nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje tudi po pošti. Način vročitve izbere vlagatelj prošnje ob vložitvi prošnje za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje.

V primeru, ko tujec oziroma njegov zakoniti zastopnik izkaznice dovoljenja za začasno prebivanje ne prevzame na pošti, se v sedmem odstavku po vzoru ureditve v Zakonu o osebni izkaznici določa, da se pošiljka z izkaznico vrne pristojnemu organu, ki jo je izdal. Zaradi narave izkaznice in možnosti njenih zlorab namreč ni primerno, da bi se pri vročitvi izkaznice uporabila fikcija vročitve na način, da bi se izkaznica pustila v hišnem oziroma izpostavljenem predalčniku naslovnika.

V primeru izdaje zavrnilne odločbe, sklepa o zavržbi vloge ali sklepa o ustavitvi postopka pa se glede vročanja še vedno uporabljajo določbe Zakona, ki ureja splošni upravni postopek (subsidiarna uporaba ZUP-a; 85. člen ZTuj-2), zaradi česar se način vročanja negativnih odločitev v tem členu ne ureja drugače od določb ZUP. V teh primerih se posledično glede vročanja uporabi tudi fikcija osebne vročitve, skladno z določbami ZUP-a. V teh primerih namreč vrnitev pristojnemu organu v primeru ne-prevzema na pošti ni primerna rešitev, saj bi lahko naslovnik to možnost zlorabljal in se izogibal vročitvi.

K 5. členu

Z uvedbo enotnega postopka izdaje dovoljenja za prebivanje in delo, ki tujcu omogoča, da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji, se je uveljavilo načelo »vse na enem mestu« (t. i. one – stop - shop), pri katerem tujec ali njegov delodajalec vložita enotno vlogo za izdajo enotnega dovoljenja (za prebivanje in delo) na enem mestu, torej pri upravni enoti ali pri pristojnem diplomatskem predstavništvu oziroma konzulatu Republike Slovenije v tujini, pri tem pa ni potrebno predhodno zaprositi za izdajo delovnega dovoljenja. V skladu s tem aktivnosti oziroma dejanja Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, v postopku izdaje ali podaljšanja enotnega dovoljenja za prebivanje ali delo oziroma v postopku spremembe določenih elementov zaposlitve, ali dela tujega delavca, predstavljajo akcesorna dejanja v kontekstu vodenja enotnega postopka za pridobitev ustreznega dovoljenja za prebivanje. V skladu s tem predlagane spremembe tega člena upoštevajo obstoječo terminologijo iz ZTuj-2 in ZZSDT, kar posledično pomeni, da Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje soglasja ne izdaja oziroma razveljavlja, ampak ga podaja v postopku izdaje ali podaljšanja enotnega dovoljenja oziroma ga podaja k veljavnemu enotnemu dovoljenju oziroma umika ali nadomešča že podana soglasja k enotnemu dovoljenju.

S predlaganimi spremembami petega in šestega odstavka 37. člena ZTuj-2 se uvaja nov koncept odločanja o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, in sicer se ukinja obveznost izdaje pisne odobritve v obliki odločbe s strani upravne enote. V skladu s predlagano rešitvijo bo tujec lahko v času veljavnosti enotnega dovoljenja in najkasneje do umika soglasja Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje k veljavnemu enotnemu dovoljenju, zamenjal delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenjal delodajalca ali se zaposlil pri dveh ali več delodajalcih, na podlagi soglasja Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki bo podano soglasje tujcu tudi vročil v skladu z določbami ZZSDT in v teh primerih pisna upravna odločba s strani upravne enote ne bo več potrebna. Pisno upravno odločbo o zavrnitvi zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjave delodajalca ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, pa bo upravna enota še vedno izdala v primeru, ko Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje soglasja ne bo podal. Zoper predmetno odločbo bo tudi možno pravno sredstvo

v skladu s spremenjeno določbo 87. člena ZTuj-2. S predlagano spremembo se odpravljajo nepotrebne administrativne ovire in razbremenjuje upravne enote glede izdaje ugodilnih odločb o pisni odobritvi.

Organ, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, mora o prošnji za podajo soglasja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka, pri čemer gre za instruktivni rok. Če organ, pristojen za podajo soglasja ne poda v roku, se ne šteje, da je bilo soglasje podano, niti se ne šteje, da ni bilo podano. V tem primeru ne gre več za odločanje enega organa v soglasju z drugim (kot v veljavni ureditvi izdaje pisne odobritve), zato se ne uporablja fikcija, da je soglasje podano iz petega odstavka 209. člena ZUP.

Z novim osmim odstavkom se določa prednostna obravnava prošenj tujcev za izdajo enotnega dovoljenja, če gre za zaposlitve v določenih področjih javnega sektorja (torej področij, ki so navedena v novi 20. točki drugega odstavka 5. člena ZZDST – glej Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (EVA 2023-2611-0021) in v primerih, kadar obstaja javni interes.

K 6. členu

Črtanje devetega odstavka 37.a člena je potrebno, ker se v novem šestem in sedmem odstavku 34. člena ZTuj-2 na enem mestu v zakonu ureja vročitev prvega dovoljenja za začasno prebivanje in vseh ostalih odločb, sklepov in ostalih dokumentov, izdanih v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje. Zato postane deveti odstavek brezpredmeten in se predlaga njegovo črtanje.

K 7. členu

Namen sprememb je enak spremembam v 37.a členu ZTuj-2, zato se glede obrazložitve smiselno uporabi obrazložitev k prejšnjemu členu.

K 8. členu

Namen predlaganih sprememb četrtega, petega in šestega odstavka 39. člena ZTuj-2 je enak spremembam petega in šestega odstavka 37. člena ZTuj-2 (nov koncept zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjave delodajalca ali se zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, in sicer se ukinja obveznost izdaje pisne odobritve v obliki odločbe s strani upravne enote, zato glej obrazložitev k 5. členu predloga zakona.

K 9. členu

Namen sprememb je enak spremembam v 37.a členu ZTuj-2, zato se glede obrazložitve smiselno uporabi obrazložitev k 5. členu predloga zakona.

K 10. členu

Vročanje vseh odločb in sklepov, izdanih v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, za kar se šteje tudi modra karta EU, se ureja celostno in na enem mestu za vse vrste prvih dovoljenj za začasno prebivanje v novem šestem in sedmem odstavku 34. člena ZTuj-2, zato postane četrti stavek tretjega odstavka 41. člena ZTuj-2, ki ureja vročanje, brezpredmeten in se predlaga njegovo črtanje.

K 11. členu

Namen sprememb je enak spremembam v 37.a členu ZTuj-2, zato glej obrazložitev k 5. členu predloga zakona.

K 12. členu

Namen predlagane spremembe četrtega stavka četrtega odstavka je povezan s spremembami petega in šestega odstavka 37. člena ZTuj-2 (nov koncept odločanja o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, in sicer se ukinja obveznost izdaje pisne odobritve s strani upravne enote v primeru izdaje soglasja s strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje), zato glej obrazložitev k 5. členu predloga zakona.

K 13. členu

V novem šestem in sedmem odstavku 34. člena ZTuj-2 se na enem mestu v zakonu ureja vročitev prvih dovoljenj za začasno prebivanje in vseh ostalih odločb, sklepov in ostalih dokumentov, izdanih v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, zato postane zadnji del šestega stavka prvega odstavka 47. člena ZTuj-2 brezpredmeten in se predlaga njegovo črtanje.

S spremembo tretjega stavka petega odstavka 47. člena ZTuj-2 2 se daje zakonsko pooblastilo Univerzi v Ljubljani, Filozofski fakulteti, Centru za slovenščino kot drugi in tuji jezik, za izvajanje izpitov iz slovenskega jezika na vstopni ravni, ki je že pristojni organ za izvajanje izpitov iz slovenskega jezika na osnovni ravni za pridobitev državljanstva Republike Slovenije. Prav tako je taka ureditev (zakonsko pooblastilo Centru za slovenščino kot drugi in tuji jezik, za izvajanje izpitov iz slovenskega jezika na osnovni ravni), vsebovana tudi v Zakonu o urejanju trga dela (ZUTD). Tej ureditvi zato smiselno sledi tudi predlog spremembe 47. člena ZTuj-2. Ob tem se dodatno določa, da Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Center za slovenščino kot drugi in tuji jezik pri izvajanju zakonskega pooblastila opravlja naloge iz 60. člena Zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 6/18).

S prehodno določbo 35. člena tega zakona se posega v 105. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2F (Uradni list RS, št. 57/21) in se med drugim črta začetek uporabe spremenjene določbe petega odstavka 47. člena ZTuj-2. S prehodno določbo 36. člena tega zakona se sedaj na novo določa začetek uporabe spremenjenega petega odstavka 47. člena ZTuj-2, zaradi česar se navaja celotna vsebina določbe petega odstavka.

Natančneje pa se določa tudi javno veljavne izobraževalne ali študijske programe in sicer so to tisti programi, ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe in je potrebna za usklajitev terminologije z zakonodajo na področju izobraževanja in za večjo jasnost. Po 6. členu Zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 6/18 in 189/20 – ZFRO; v nadaljevanju ZIO-1) so opredeljeni naslednji izobraževalni programi za odrasle: javnoveljavni izobraževalni program osnovne šole za odrasle (v nadaljnjem besedilu: program osnovne šole za odrasle), javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, in neformalni izobraževalni programi za odrasle. Vpis v razvid izvajalcev javnoveljavnih programov vzgoje in izobraževanja (v nadaljnjem besedilu: razvid) pri MIZŠ je potreben za izvajalce programa osnovne šole za odrasle (7. člen ZIO-1) in javnoveljavnih izobraževalnih programov za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba (18. člen ZIO-1). V razvid se lahko vpišejo izvajalci, ki izpolnjujejo pogoje, določene z zakonom. Javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, so programi za pridobivanje in zviševanje ravni pismenosti in temeljnih zmožnosti ter za izboljšanje splošne izobraženosti. Pripravljeni morajo biti po Izhodiščih za pripravo javnoveljavnih izobraževalnih programov za odrasle, na predlog Strokovnega sveta za izobraževanje odraslih pa jih sprejme minister, pristojen za izobraževanje. S potrdilom o usposabljanju, ki ga dobi udeleženec po uspešno opravljenem programu, posameznik dokazuje, da je usvojil in obvlada znanje in spretnosti, ki jih določata katalog znanja in izpitni katalog, kadar so programi pripravljene tako, da predvidevajo tudi zunanje preverjanje znanja. Potrdilo o usposabljanju izda izvajalec programa. Javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, niso na

noben način enakovredni ali primerljivi z javnoveljavnimi programi, po katerih se pridobi javnoveljavna izobrazba. Niso primerljivi niti po številu ur niti po organizaciji izobraževanja. Javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, so glede na svojo zasnovu in izvedbeno obliko neformalni programi, četudi imajo javno veljavnost. Javna veljavnost pri teh programih pomeni nadzorovano pripravo programa, ki mora vsebovati zakonsko določene elemente (17. člen ZIO-1), nadzorovan postopek sprejema in objave programa, nadzorovane materialne in kadrovske pogoje izvajalca za izvedbo tovrstnih programov. Javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, prispevajo k zviševanju ravni pismenosti in temeljnih zmožnosti ter izboljšanju splošne izobraženosti odraslih, sami po sebi pa ne prispevajo k pridobitvi stopnje javnoveljavne izobrazbe.

K 14. členu

Vročanje vseh odločb in sklepov, izdanih v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje se ureja celostno in na enem mestu za vse vrste prvih dovoljenj za začasno prebivanje v novem šestem in sedmem odstavku 34. člena ZTuj-2, zato postane peti stavek osmega odstavka 48. člena, ki ureja vročanje, brezpredmeten in se predlaga njegovo črtanje.

K 15. členu

V 52. členu ZTuj-2 se s spremembo drugega stavka prvega odstavka daje zakonsko pooblastilo Univerzi v Ljubljani, Filozofski fakulteti, Centru za slovenščino kot drugi in tuji jezik, za izvajane izpitov iz slovenskega jezika na osnovni ravni, ki je že pristojni organ za izvajanje izpitov iz slovenskega jezika na osnovni ravni za pridobitev državljanstva Republike Slovenije. Prav tako je taka ureditev (zakonsko pooblastilo Centru za slovenščino kot drugi in tuji jezik, za izvajane izpitov iz slovenskega jezika na osnovni ravni), vsebovana tudi v Zakonu o urejanju trga dela (ZUTD). Tej ureditvi zato smiselno sledi tudi predlog spremembe 52. člena ZTuj-2. Ob tem se dodatno določa, da Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Center za slovenščino kot drugi in tuji jezik pri izvajanju zakonskega pooblastila opravlja naloge iz 60. člena Zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 6/18).

S prehodno določbo 35. člena tega zakona se posega v 105. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2F (Uradni list RS, št. 57/21) in se med drugim črta začetek uporabe spremenjene določbe prvega odstavka 52. člena ZTuj-2. S prehodno določbo 36. člena tega zakona se sedaj na novo določa začetek uporabe spremenjenega prvega odstavka 52. člena ZTuj-2, zaradi česar se navaja celotna vsebina določbe prvega odstavka.

Med osebe, ki so izvzete iz pogoja znanja slovenskega jezika se dodajajo vse osebe, mlajše od 18 let, s čimer se vse mladoletne osebe izvzema iz obveznosti izkazovanja tega pogoja.

Natančneje pa se določa tudi javno veljavne izobraževalne ali študijske programe in sicer so to tisti programi, ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe in je potrebna za uskladitev terminologije z zakonodajo na področju izobraževanja in za večjo jasnost. Po 6. členu Zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 6/18 in 189/20 – ZFRO; v nadaljevanju ZIO-1) so opredeljeni naslednji izobraževalni programi za odrasle: javnoveljavni izobraževalni program osnovne šole za odrasle (v nadaljnjem besedilu: program osnovne šole za odrasle), javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, in neformalni izobraževalni programi za odrasle. Vpis v razvid izvajalcev javnoveljavnih programov vzgoje in izobraževanja (v nadaljnjem besedilu: razvid) pri MIZŠ je potreben za izvajalce programa osnovne šole za odrasle (7. člen ZIO-1) in javnoveljavnih izobraževalnih programov za odrasle,

po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba (18. člen ZIO-1). V razvid se lahko vpišejo izvajalci, ki izpolnjujejo pogoje, določene z zakonom. Javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, so programi za pridobivanje in zviševanje ravni pismenosti in temeljnih zmožnosti ter za izboljšanje splošne izobraženosti. Pripravljeni morajo biti po izhodiščih za pripravo javnoveljavnih izobraževalnih programov za odrasle, na predlog Strokovnega sveta za izobraževanje odraslih pa jih sprejme minister, pristojen za izobraževanje. S potrdilom o usposabljanju, ki ga dobi udeleženec po uspešno opravljenem programu, posameznik dokazuje, da je usvojil in obvlada znanje in spretnosti, ki jih določata katalog znanja in izpitni katalog, kadar so programi pripravljene tako, da predvidevajo tudi zunanje preverjanje znanja. Potrdilo o usposabljanju izda izvajalec programa. Javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, niso na noben način enakovredni ali primerljivi z javnoveljavnimi programi, po katerih se pridobi javnoveljavna izobrazba. Niso primerljivi niti po številu ur niti po organizaciji izobraževanja. Javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, so glede na svojo zasnovo in izvedbeno obliko neformalni programi, četudi imajo javno veljavnost. Javna veljavnost pri teh programih pomeni nadzorovano pripravo programa, ki mora vsebovati zakonsko določene elemente (17. člen ZIO-1), nadzorovan postopek sprejema in objave programa, nadzorovane materialne in kadrovske pogoje izvajalca za izvedbo tovrstnih programov. Javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, prispevajo k zviševanju ravni pismenosti in temeljnih zmožnosti ter izboljšanju splošne izobraženosti odraslih, sami po sebi pa ne prispevajo k pridobitvi stopnje javnoveljavne izobrazbe.

K 16. členu

Z novim 53.c členom ZTuj-2 se omogoča vročitev izdanega dovoljenja za stalno prebivanje osebno ali po pošti, zato se določa uporaba določb novega petega in šestega odstavka 36. člena ZTuj-2.

K 17. členu

V drugem odstavku se s črtanjem tretjega stavka, ki določa, da pristojni organ podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih ter so označeni kot davčna tajnost, pridobiva po uradni dolžnosti periodično, vsakih šest mesecev po izdaji dovoljenja za prebivanje. S tem se odpravlja določilo, ki je bilo v zakon vneseno s sprejetjem ZTuj-2F in skladno s katerim so pristojne enote imele zakonsko podlago za izvajane obvezne šest mesečne periodike preverjanja, ali tujec še vedno, po izdaji dovoljenja za prebivanje izpolnjuje pogoj zadostnih sredstev za preživljanje. Ta pogoj oziroma obveznost preverjanja izpolnjevanja tega pogoja vsakih šest mesecev po izdaji dovoljenja se odpravlja z namenom razbremenitve upravnih enot in odprave administrativnih ovir. Postopek izvajanja periodike namreč pomeni, da bi morala upravna enota v primeru, ko bi na podlagi izmenjave podatkov iz evidenc bilo ugotovljeno, da so pri tujcu nastale spremembe pri sredstvih za preživljanje (npr. da se je plača tujca nižja), v vsakem primeru uvesti ugotovitveni postopek in tujca seznaniti z ugotovitvami v postopku ter ga pozvati k predložitvi morebitnih dodatnih dokazil, s katerimi lahko izkaže pogoj zagotovljenih sredstev za preživljanje skladno z zakonom. Glede na že tako veliko obremenjenost upravnih enot in posledično velikimi zaostanki pri reševanju prošenj za izdajo dovoljenja za prebivanje, bi obveznost izvajanja periodike še poslabšala trenutne razmere na nekaterih upravnih enotah, pri čemer je bilo črtanje te obveznosti tudi eden izmed predlogov Medresorske delovne skupine za odpravo administrativnih ovir na področju tujcev.

K 18. členu

Zaradi spremembe koncepta odločanja o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, in sicer se ukinja obveznost izdaje pisne odobritve v

obliki odločbe s strani upravne enote se ustrezno spreminja oziroma usklajuje razlog za razveljavitev dovoljenja za prebivanje iz četrte alineje prvega odstavka, in sicer na način, da se dovoljenje za prebivanje razveljavi, če Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje umakne soglasje k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih.

Zaradi ukinitve izdaje pisne odobritve v obliki odločbe je postal drugi odstavek 56. člena ZTuj-2 (ki določa, da pristojni organ (upravna enota) pisno odobritev razveljavi, če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k pisni odobritvi, umakne soglasje k pisni odobritvi) brezpredmeten, zato se predlaga njegovo črtanje.

V dosedanjem sedmem odstavku, ki postane šesti odstavek, je zaradi ukinitve izdaje pisne odobritve v obliki odločbe postalo brezpredmetno tudi sodno varstvo zoper odločbo upravne enote o razveljavitvi pisne odobritve, zato se predlaga njeno črtanje v dosedanjem sedmem odstavku, ki postane šesti odstavek.

K 19. členu

Z dopolnitvijo 59. člena ZTuj-2 se omogoča poleg osebne vročitve nove izkaznice dovoljenja za prebivanje tudi vročitev po pošti, zato se določa uporaba določb novega petega in šestega odstavka 36. člena ZTuj-2 (glej 3. člen predloga zakona).

K 20. členu

Sprememba drugega stavka drugega odstavka 60.a člena ZTuj-2 je potrebna iz razloga, ker skladno s sedanjo ureditvijo potrdilo o vložni prošnji za podaljšanje dovoljenja ali izdajo nadaljnega dovoljenja tujcu ne dovoljuje prehajanja meje. V praksi je namreč prihajalo do primerov, ko so tujci, ki niso vizumsko obvezni in so vložili prošnjo za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ter so v času veljavnosti dovoljenja za prebivanje zapustili ozemlje Republike Slovenije, pri čemer jim je v času ponovnega vstopa v Republiko Slovenijo veljavnost dovoljenja za prebivanje potekla, bili ob vrnitvi v Republiko Slovenijo ob prestopu meje prisiljeni v lažne navedbe, da ne vstopajo zaradi namena, zaradi katerega podaljšujejo dovoljenje za prebivanje, temveč so v večini navajali, da vstopajo turistično. V nasprotnem primeru jim namreč vstop v Republiko Slovenijo ni bil omogočen. S predlagano spremembo se sedaj tujcem, ki za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebujejo vizuma, omogoča, da lahko v času odločanja o prošnji tudi vstopijo v Republiko Slovenijo skladno z namenom, zaradi katerega jim bo izdano dovoljenje za začasno prebivanje. Glede na vstop Republike Hrvaške v schengensko območje in posledično odpravo mejne kontrole Republike Slovenije na meji z Republiko Hrvaško, se bo za določba uporabljala le v primeru ponovne uvedbe kontrole na notranji meji.

V šestem odstavku se zaradi zamika odstavkov v 56. členu ZTuj-2 popravlja sklic na dosedanji šesti odstavek 56. člena ZTuj-2, ki postane peti odstavek 56. člena ZTuj-2.

K 21. členu

Zaradi spremembe koncepta odločanja o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih - ukinitve obveznosti izdaje pisne odobritve s strani upravne enote v primeru izdaje soglasja s strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje (glej 5. člen predloga zakona) je postalo brezpredmetno tudi sodno varstvo zoper odločbo upravne enote o razveljavitvi pisne odobritve, zato se predlaga njeno črtanje.

K 22. členu

V primeru, ko je potrebno prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dopolniti z dvema prstnima odtisoma za njun digitalni zajem predstavlja zahteva diplomatskega predstavništva ali konzulata Republike Slovenije v tujini, da tujec predloži pisni poziv upravne enote za oddajo prstnih odtisov, nepotrebno administrativno oviro, saj se lahko dejstvo o vloženi prošnji preveri neposredno v registru tujcev, zato se z novim tretjim stavkom drugega odstavka 88. člena ZTuj-2 določa izjema od drugega stavka drugega odstavka, ki določa, da poziv za dopolnitev prošnje za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tujcu ali pooblaščenцу, če ga je tujec določil, pošlje upravna enota.

K 23. členu

V povezavi s predlogom novega trinajstega odstavka 110. člena ZTuj-2, ki določa pravno podlago za povezovanje Registra tujcev, v katerem se vodita evidenci o dovoljenjih za začasno in stalno prebivanje, z evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, se usklajuje tudi peti odstavek 104. člena ZTuj-2. Podjetje ali organizacija, registrirana za prenos poštnih pošiljk, bo izvajala tudi vročanje dovoljenj za prebivanje, ki se ureja v predlogu določbe 3. člena.

Glede na to, da predlog zakona določa tudi povezovalni znak (registrsko številko izkaznice dovoljenja za prebivanje), na podlagi katerega se bodo iz evidence podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, izmenjevali oziroma samodejno pošiljali podatki v Register tujcev, je v novem šestem odstavku 104. člena določeno, da sme podatek o registrski in serijski številki izkaznice dovoljenja za prebivanje uporabljati podjetje ali organizacija iz prejšnjega odstavka za potrditev prevzema poštnih pošiljk ter da ga mora v 30 dneh od prejema uničiti.

K 24. členu

S spremembo določb 106. člena ZTuj-2 se ponovno uvaja ureditev glede upravičenosti državljanov tretjih držav brezplačne udeležbe v programih učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe, kot je veljala do sprejema ZTuj-2F, ki je obseg financiranja udeležbe v programih učenja slovenskega jezika s strani države zmanjšal na 50 odstotkov cene programov in tudi zmanjšal obseg kategorije tujcev, ki so bili upravičeni do sofinanciranja teh programov v višini 50 odstotkov cene programov. Glede na dejstvo, da se s predlogom tega zakona ukinja tudi pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine in tako pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni ostaja zgolj za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje na podlagi zakonitega neprekinjenega petletnega prebivanja tujca v Sloveniji, je glede na izkušnje preteklih let realno pričakovati zmanjšani obseg prijav v programe učenja slovenskega jezika. Ob tem se dodatno izpostavlja, da je potrebno možnost do brezplačnih tečajev zagotoviti vsem kategorijam tujcev, ki so navedeni v spremenjeni določbi 106. člena zakona in ne zgolj posameznim kategorijam tujcev, kot se je to uvedlo s sprejemom ZTuj-2F.

K 25. členu

Spremembe v dvanajstem odstavku so potrebne zaradi spremembe koncepta odločanja o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih - ukinitve obveznosti izdaje pisne odobritve s strani upravne enote v primeru izdaje soglasja s strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje (glej 5. člen predloga zakona).

Predlog zakona v novem trinajstem odstavku določa pravno podlago za povezovanje Registra tujcev, v katerem se vodita evidenci o dovoljenjih za začasno in stalno prebivanje, z evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, in sicer za namen samodejnega zapisa podatka o datumu vročitve izkaznice dovoljenja za prebivanje in podatka o osebi, ki ji je bila izkaznica dovoljenja za prebivanje vročena, če se je izkaznica dovoljenja za prebivanje vročala po pošti. Register tujcev se bo na podlagi registrske številke izkaznice dovoljenja za prebivanje povezoval z evidenco Pošte Slovenije d.o.o.,

ki bo opravljala vročanje izkaznice dovoljenja za prebivanje. Iz evidence Pošte Slovenije d.o.o., ki se vodi skladno z zakonom, ki ureja poštne storitve, se bo v Register tujcev poslal podatek o datumu prevzema izkaznice na pošto, datumu vročitve, podatek o osebi, ki ji je bila izkaznica dovoljenja za prebivanje vročena, ter podatek o registrski in serijski številki izkaznice dovoljenja za prebivanje. V praksi to pomeni, da upravne enote ne bodo ročno vnašale podatka o datumu vročitve izkaznice dovoljenja za prebivanje v Register tujcev, če je bila le-ta vročena po pošti, temveč se bo podatek o datumu vročitve izkaznice dovoljenja za prebivanje v Register tujcev vpisal samodejno po izvedeni vročitvi. Hkrati bo zagotovljeno, da bo podatek o vročitvi izkaznice dovoljenja za prebivanje v Register tujcev vnesen v najkrajšem možnem času.

K 26. členu

Spremembe osmega odstavka so povezane s spremembo koncepta odločanja o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih (glej 5. člen predloga zakona).

K 27. členu

Novi drugi stavek prvega odstavka 115. člena ZTuj-2 se dopolnjuje na način, da se omogoča hrambo biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih tudi za namen enoznačne identifikacije tujca v postopku podaljšanja in izdaji nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, kar bo omogočilo, da tujec v teh postopkih ne bo potreboval ponovno dati navedenih biometričnih podatkov, temveč se bodo lahko uporabili biometrični podatki, ki jih je dal že v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje.

Namen sprememb enajstega odstavka 115. člena je enak namenu sprememb prvega odstavka 115. člena ZTuj-2, kar bo omogočilo, da se bodo lahko tudi v postopku podaljšanja potrdila o pravicah obmejnega delava uporabili biometrični podatki, ki jih je tujec dal že v postopku izdaje (prvega) potrdila o pravicah obmejnega delavca.

K 28. členu

Vročitev izdanega dovoljenja za prebivanje družinskemu članu se celostno ureja v novem 137.a členu ZTuj-2 (glej 25. člen predloga zakona). Posledično postane peti odstavek 128. člena ZTuj-2 brezpredmeten, zato se predlaga njegovo črtanje.

Namen spremembe drugega stavka dosedanjega sedmega odstavka, ki postane šesti odstavek, je smiselno enak spremembi drugega stavka drugega odstavka 60.a člena ZTuj-2, pri čemer pa se v izogib ponavljanju te določbe določa sklic na njeno uporabo tudi v primeru potrdila o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan.

K 29. členu

Pri vročitvi prvega potrdila o prijavi prebivanja in prvega dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan se ohranja ureditev iz veljavnega ZTuj-2 glede osebne vročitve tujcu oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku, saj tujec v teh dveh postopkih v skladu s 140. členom ZTuj-2 še ne more imeti prijavljenega začasnega prebivališča, saj je izdano potrdilo oziroma dovoljenje predpogoj za prijavo začasnega prebivališča.

Glede vročitve obnovljenega potrdila, podaljšanega ali nadaljnega dovoljenja za prebivanje družinskemu članu, potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana pa se poleg osebne vročitve omogoča tudi vročitev po pošti, zato se določa smiselna uporaba določb novega petega in šestega odstavka 36. člena ZTuj-2. Glede vročanja vseh ostalih odločb in sklepov se subsidiarno uporabljajo določbe Zakon o splošnem upravnem postopku (3. člen ZUP).

Glede izdelave in personalizacije potrdil oziroma dovoljenj iz prvega in drugega odstavka tega člena, glede uporabe osebnih podatkov za njihovo izdelavo, pregleda dokumentacije in prostorov, ter pristojnosti uradne osebe pri opravljanju nadzora se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 104. člena tega zakona. Glede prenosa potrdila oziroma dovoljenja iz prvega in drugega odstavka tega člena med izvajalcem in pristojnim organom oziroma ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve in glede vročanja potrdil oziroma dovoljenj iz prejšnjega odstavka s strani podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk in glede uporabe podatkov o registrski in serijski številki izkaznice potrdil oziroma dovoljenj s strani podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 104. člena tega zakona. Glede pošiljanja podatkov o registrski in serijski številki izkaznice potrdil oziroma dovoljenj iz prejšnjega odstavka, ter glede povezovanja registra tujcev z evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, se smiselno uporablja trinajsti odstavek 110. člena tega zakona.

K 30. člen

Vročitev izdanega potrdila o pravicah obmejnega delavca se celostno ureja v novem 141.I členu ZTuj-2. Posledično postane tretji odstavek 141.h člena ZTuj-2 brezpredmeten, zato se predlaga njegovo črtanje.

K 31. členu

Namen novega 141.I člena je smiselno enak namenu predlogu novega 137.a člena ZTuj-2, zato glej obrazložitev k 29. členu predloga zakona.

K 32. členu

V postopkih podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine in izdaje dovoljenja za stalno prebivanje se v prehodnih določbah določa, da se za prošnje, ki so bile vložene do vključno 26. 4. 2023, uporabljajo določbe petega odstavka 47. člena in določbe prvega odstavka 52. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo, 9/18 – popr. in 62/19 – odl. US), ki pogoja jezika ne vsebujeta. Takšna ureditev v prehodnih določbah je potrebna predvsem iz razloga dolgotrajnosti postopkov na upravnih enotah, ker o vlogah ni odločeno v zakonskih rokih.

Ker se s predlogom zakona uvaja tudi nov koncept odločanja o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, in sicer bo to možno na podlagi soglasja Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, pri čemer v primerih podanega soglasja pisna upravna odločba s strani upravne enote ne bo več potrebna, je bilo za namen nadgradnje Registra tujcev v drugem odstavku potrebno določiti zamik začetka uporabe določb zakona, ki se nanašajo na spremenjeni koncept odločanja o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih. Zaradi trimesečnega zamika uporabe teh določb se določa tudi, da se postopki, ki so se začeli do začetka uporabe določb, ki se nanašajo na nov koncept in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno pred začetkom uporabe teh določb, zaključijo v skladu z Zakonom o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. in 105/22 – ZZNŠPP).

V tretjem odstavku se določa, da se pisne odobritve za zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih, izdane v skladu z Zakonom o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. in 105/22 – ZZNŠPP) od začetka uporabe določb iz prvega stavka drugega odstavka 36. člena tega zakona, štejejo za soglasje k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih v skladu s spremenjenimi in dopoljenimi določbami zakona. Na ta način se ureja vprašanje, kako postopati v primeru že izdanih pisnih odobritev s strani pristojnih upravnih enot, če bodo po začetku uporabe spremenjenih določb predmetne novele podani razlogi za umik soglasja.

K 33. členu

S prehodno določbo se določa instruksijski rok za objavo datuma začetka vročanja v skladu s spremenjenimi določbami zakona. Zamik začetka izvajanja spremenjenih določb glede vročanja je namreč potreben zaradi vseh izvedbenih ukrepov, ki so potrebni za izvajanje nove možnosti vročanja po pošti.

K 34. členu

S prehodno določbo se ureja obveznost uskladitve podzakonskih predpisov (Pravilnika o načinu ugotavljanja zadostnih sredstev za preživljanje v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje (Uradni list RS, št. 103/22), Pravilnika o načinu izdaje dovoljenja za prebivanje in potrdila o pravicah obmejnega delavca, načinu zajemanja prstnih odtisov, načinu označitve prenehanja ter ceni izkaznice dovoljenja za prebivanje in potrdila o pravicah obmejnega delavca (Uradni list RS, št. 83/21 in 17/22) in Pravilnika o potrdilu o prijavi prebivanja in dovoljenju za prebivanje za državljane Evropske unije ter njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov (Uradni list RS, št. 17/22)) z določili nujne novele in sicer se določa obveznost, da se morajo podzakonski predpisi uskladiti v treh mesecih po uveljavitvi zakona.

K 35. členu

S prehodno določbo se posega v 105. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2F (Uradni list RS, št. 57/21), ki je predvidel dvoletni zamik uporabe nekaterih določb Zakona o tujcih (določb, ki se nanašajo na pogoj znanja slovenskega jezika, določb, ki določajo omejeno financiranje tečajev slovenskega jezika, določb, ki določajo pristojnost organa za pridobitev podatkov iz evidenc o udeležbi tujcev v programih vključevanja in določb, ki se nanašajo na podatke, ki so vsebovani evidenc o udeležbi tujcev v programih vključevanja ter pristojnost Urada za integracijo in oskrbo migrantov za obdelovanje teh podatkov). S predlogom 10. člena se tako posega v zamik uporabe spremenjene določbe petega odstavka 47. člena (določbe, ki je uvedla pogoj znanja jezika za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine), spremenjene določbe prvega odstavka 52. člena, ki določa pogoj znanja jezika na osnovni ravni za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje in v spremenjeno določbo 106. člena, ki je ukinila brezplačno financiranje tečajev slovenskega jezika. Ker se s predlogom nujne novele daje zakonsko pooblastilo Univerzi v Ljubljani, Filozofski fakulteti, Centru za slovenščino kot drugi in tuji jezik, za izvajanje izpitov iz slovenskega jezika na vstopni in osnovni ravni (13. in 15. člen novele) ter ponovno uvaja brezplačno financiranje programov učenja slovenskega jezika (24. člen novele), se s tem členom posega v črtanje dvoletnega zamika uporabe teh določb, kot je to določal 105. člen ZTuj-2F. Do uporabe teh določb namreč nikoli ne bo prišlo, ker se z nujno novelo vsebina določenih členov spreminja (47. in 52. člen) oziroma se njihova vsebina nadomešča z vsebino, kot je veljala pred sprejemom ZTuj-2F (npr. 106. člen).

K 36. členu

Ker se z določili predloga 36. člena posega v 105. člen ZTuj-2F, ki je določil dvoletni zamik uporabe nekaterih določb, ki se s predlogom zakona spreminjajo (peti odstavek 47. člena, prvi odstavek 52. člena in 106. člen ZTuj-2), se v prvem odstavku na novo določa, da se spremenjeni peti odstavek 47. člena, spremenjeni prvi odstavek 52. člena in spremenjeni 106. člen zakona, ki se spreminjajo s to novelo, začnejo uporabljati 27. aprila 2023.

Dodatno se tako določa, da se do 27. aprila 2023 uporabljajo peti odstavek 47. člena, prvi odstavek 52. člena in 106. člen Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo, 9/18 – popr. in 62/19 – odl. US).

Dodatno se določa, da se določba novega enajstega odstavka 34. člena, ki ureja izdajo dovoljenja za prebivanje osebi, ki jim je prenehal status začasne zaščite, zaradi ustrezne nadgradnje Registra tujcev, začne uporabljati v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

K 37. členu

Končna določba določa, da zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Zakon o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. in 105/22 – ZZNŠPP)

30. člen

(izdaja dovoljenja za prebivanje tujcu z vizumom za dolgoročno bivanje)

- (1) Tujcu, ki v Republiki Sloveniji biva na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje za izdajo tega dovoljenja in če ta zakon ne določa drugače.
- (2) Prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora biti vložena pred pretekom veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje pri upravni enoti, na območju katere tujec prebiva. O pravočasno vloženi prošnji se tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.
- (3) Dovoljenje za prebivanje, izdano tujcu na podlagi prvega odstavka tega člena, se tujcu vroči na upravni enoti, ki je dovoljenje izdala.

33. člen

(pogoji za izdajo dovoljenja za prebivanje)

- (1) Dovoljenje za prebivanje se izda na prošnjo tujca, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji. Prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje tujca v Republiki Sloveniji lahko v primerih, ki so določeni s tem zakonom, vložijo tudi druga fizična ali pravna oseba.
- (2) V prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora biti naveden namen prebivanja v Republiki Sloveniji ali razlog iz drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se tujcu lahko izda dovoljenje za prebivanje.
- (3) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, in zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi oziroma mu mora biti preživljanje kako drugače zagotovljeno, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji. Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec imeti veljavno potno listino, ne glede na njeno časovno veljavnost. Za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, za podaljšanje dovoljenja za prebivanje, izdajo nadaljnega dovoljenja za prebivanje ali za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, razen s povračili stroškov v zvezi z delom, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s štipendijo ali s sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali v tujini.
- (4) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjevati tudi pogoje, ki se s tem zakonom določeni za izdajo posamezne vrste dovoljenja za prebivanje.
- (5) Vlagatelj mora prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje priložiti veljavno potno listino iz tretjega odstavka tega člena oziroma overjeno kopijo takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka tega člena. Če je po tem zakonu pogoj za izdajo dovoljenja za prebivanje veljavno delovno dovoljenje, se lahko prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje vložijo sočasno s prošnjo za izdajo delovnega dovoljenja.
- (6) Dovoljenje za prebivanje, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, se lahko izda tudi tujcu, ki nima in si ne more priskrbeti potne listine svoje matične države, če njegova istovetnost ni sporna.
- (7) Dovoljenje za prebivanje se vroči osebno tujcu, za katerega se izda, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.
- (8) Z zakonom ali mednarodno pogodbo se lahko določijo, da imajo določeni tujci ob pogojih, določenih z zakonom ali mednarodno pogodbo, pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji.

34. člen

(prvo dovoljenje za začasno prebivanje)

- (1) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljenje za začasno prebivanje, ki se ga izda ob izpolnjevanju pogojev, določenih s tem zakonom za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje.
- (2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji mora tujec pridobiti pred vstopom v državo, če ta zakon ne določa drugače.
- (3) Prošnja za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, če je tako določeno s tem zakonom.
- (4) Če tujec v Republiki Sloveniji biva zakonito in je bila prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložena pred njegovim vstopom v državo, tujec pa je že pred vstopom v državo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini dal prstne odtise, prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji vroči pristojni organ, ki je dovoljenje izdal.
- (5) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se izda z veljavnostjo do enega leta, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.
- (6) Tujec, kateremu je dovoljenje za prebivanje prenehalo, lahko za prebivanje v Republiki Sloveniji ob izpolnjevanju pogojev, določenih s tem zakonom, pridobi novo, prvo dovoljenje za začasno prebivanje.
- (7) Tujec, ki mu je prenehal status mednarodne zaščite iz razlogov, določenih za prenehanje mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, lahko v roku osmih dni po prenehanju statusa mednarodne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za katerikoli namen, ki ga določa zakon. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja, do pravnomočne odločitve o prošnji. Če je tujec, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal, v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja prebiva in dela v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji.
- (8) Tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite, ki ni vložil prošnje za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, lahko v roku 30 dni pred potekom subsidiarne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložijo prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za katerikoli namen, ki ga določa zakon. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja, do pravnomočne odločitve o prošnji. Če je tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja prebiva in dela v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Če tujec v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje vložijo tudi prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevke za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, se postopek za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje ustavi.

36. člen

(podaljšanje dovoljenja za prebivanje in izdaja nadaljnjih dovoljenj)

- (1) Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Prošnjo za podaljšanje dovoljenja mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom roka, do katerega dovoljenje velja.
- (2) (prenehal veljati)
- (3) Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji, lahko pred iztekom roka, za katerega je dovoljenje izdano, vložijo prošnjo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje z drugačnim namenom.
- (4) Tujec se zoper odločbo in sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, lahko pritoži v roku 15 dni od vročitve odločbe ali sklepa.

37. člen

(enotno dovoljenje za prebivanje in delo)

- (1) Enotno dovoljenje za prebivanje in delo (v nadaljnjem besedilu: enotno dovoljenje) je dovoljenje za začasno prebivanje in delo, ki tujcu omogoča da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji.
- (2) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje in delo, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja.
- (3) Prvo enotno dovoljenje se tujcu izda za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne dlje od enega leta.
- (4) Enotno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se po poteku veljavnosti lahko podaljša, če tujec ali njegov delodajalec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek prejšnjega člena, in so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar največ za dve leti.
- (5) Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih, na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pisno odobritev o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnji za podajo soglasja je potrebno priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.
- (6) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev izdaje pisne odobritve. Če soglasje k pisni odobritvi ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za pisno odobritev z odločbo zavrne.
- (7) Enotno dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »enotno dovoljenje za prebivanje in delo«.

37.a člen **(pristojnost in postopek za izdajo enotnega dovoljenja)**

- (1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primerih, določenih v šestem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vloži tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Delodajalec lahko prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja vloži tujcev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdanega enotnega dovoljenja. Pooblastilo tujca delodajalcu ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. V primeru, ko soglasje za izdajo enotnega dovoljenja ni zavrnjeno iz razlogov na strani tujca, se odločba o zavrnitvi izdaje enotnega dovoljenja vroči tudi delodajalcu.
- (2) Prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja mora tujec ali njegov delodajalec priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pogodbo o zaposlitvi ali opravljanju dela ter druga dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki jih za podajo soglasja določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.
- (3) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in

delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja.

(4) Če soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja zavrne.

(5) Dovoljenje, izdano na podlagi mednarodnega sporazuma, se v postopku po tem členu šteje kot soglasje za izdajo enotnega dovoljenja.

(6) Tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice, veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, lahko vložijo prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pod pogojem, da je tujec:

- športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec, ki je že vpisan v razvid poklicnih športnikov ali v razvid zasebnih športnih delavcev in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, pogodbo o sodelovanju ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;
- oseba, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti oziroma oseba, ki bo organizirala oziroma vodila karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti, in predloži potrdilo registrirane verske skupnosti o opravljanju dejavnosti v tej skupnosti oziroma potrdilo priznane humanitarne organizacije o organiziranju oziroma vodenju karitativne in humanitarne dejavnosti v tej organizaciji;
- poročevalec za tuje medije ali tuj dopisnik, ki je že akreditiran v Republiki Sloveniji oziroma je v postopku podaljšanja akreditacije;
- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo;
- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja, znanosti in kulture.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec ali njegov delodajalec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša.

(8) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu iz prejšnjega odstavka izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji, razen če ta zakon določa drugače. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve ali dela na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja ali prošnji za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje dela oziroma je zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji, če je imel na podlagi predhodnega dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje dostop do trga dela na podlagi zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(9) Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se prvo enotno dovoljenje, odločba o zavrnitvi izdaje prvega enotnega dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrnjenju prošnje vroči pri organu, ki je prvo enotno dovoljenje, odločbo o zavrnitvi izdaje prvega enotnega dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrnjenju prošnje izdal.

38. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav, višjega in visokega šolstva)

(1) Raziskovalcu, višješolskemu predavatelju, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja raziskovalnega oziroma pedagoškega dela na področju višjega ali visokega šolstva, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če ima sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo, višješolskim ali visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije, če izpolnjuje ostale pogoje po tem zakonu za izdajo dovoljenja za prebivanje in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz prve, tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva, ki jih raziskovalna organizacija, višješolski ali visokošolski zavod nameni raziskovalcu, visokošolskemu učitelju ali visokošolskemu sodelavcu.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se raziskovalcu, višješolskemu predavatelju, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda za čas opravljanja dela po sporazumu o gostovanju, vendar ne za več kot eno leto. Do dokončanja dela po sporazumu o gostovanju se dovoljenje lahko podaljšuje z veljavnostjo do enega leta.

(3) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko vloži raziskovalec, višješolski predavatelj, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma višješolski ali visokošolski zavod. Raziskovalec, višješolski predavatelj, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec morajo prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primeru in ob pogojih, določenih v četrtem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vložijo tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Raziskovalna organizacija in višješolski ali visokošolski zavod lahko prošnjo vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja vloži raziskovalna organizacija oziroma višješolski ali visokošolski zavod, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se ji vročiti izdano dovoljenje. Pooblastilo tujca raziskovalni organizaciji oziroma višješolskemu ali visokošolskemu zavodu ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje.

(4) Raziskovalec, višješolski predavatelj, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država, pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in ima sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali višješolskim oziroma visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(5) Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje iz prejšnjega odstavka mora raziskovalec, višješolski predavatelj, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma višješolski ali visokošolski zavod vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega prebivanja tujca v Republiki Sloveniji v skladu s prejšnjim odstavkom. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ raziskovalcu, višješolskemu predavatelju, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(6) Raziskovalcu, višješolskemu predavatelju, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega ali izobraževalnega dela na področju višjega ali visokega šolstva pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(7) Višješolski predavatelj, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije sklenjen sporazum o gostovanju in izdano dovoljenje za prebivanje za višješolskega predavatelja, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi zaradi izvedbe določenih del iz navedenega sporazuma v Republiki Sloveniji prebivati določen čas do 90 dni, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej do 90 dni prebiva na podlagi dovoljenja, izdanega v drugi državi članici Evropske unije, oziroma do poteka veljavnosti tega dovoljenja, če je ta krajša.

(8) Višješolski predavatelj, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije izdano dovoljenje za prebivanje za višješolskega predavatelja, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi v Republiki Sloveniji opravljati pedagoško delo za obdobje, daljše od 90 dni, mora za prebivanje v Republiki Sloveniji

pridobiti dovoljenje za prebivanje za višješolskega predavatelja, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca na podlagi sklenjenega sporazuma o gostovanju z višješolskim ali visokošolskim zavodom in ob izpolnjevanju ostalih pogojev, določenih v prvem odstavku tega člena. Višješolski predavatelj, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec oziroma višješolski oziroma visokošolski zavod lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v 90 dneh po prihodu višješolskega predavatelja, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca v Republiko Slovenijo oziroma pred iztekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, izdanega v drugi državi članici Evropske unije, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ višješolskemu predavatelju, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Višješolskemu predavatelju, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje vroči osebno pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(9) Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje raziskovalcem, visokošolskim predavateljem, visokošolskim učiteljem in visokošolskim sodelavcem obravnavajo prednostno.

(10) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »raziskovalec«. Za tujca, ki bo opravljal raziskovalno delo v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, se v opombi navede ta posebni program ali sporazum če je naziv programa ali sporazuma predolg za zapis na kartici, pa se navedejo kratice držav članic, iz katerih so raziskovalne organizacije, ki so sporazum sklenile. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju višjega in visokega šolstva se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »visokošolsko izobraževalno delo«.

(11) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se prvo dovoljenje za začasno prebivanje raziskovalcu, ki v Republiki Sloveniji opravlja raziskovalno delo v okviru posebnega programa Evropske unije ali večstranskih programov, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ob izpolnjevanju pogojev, določenih v tem členu, izda za obdobje dveh let oziroma za čas opravljanja dela po sporazumu o gostovanju, če je ta krajši.

39. člen

(enotno dovoljenje zaradi visokokvalificirane zaposlitve – modra karta EU)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi visokokvalificirane zaposlitve, se lahko izda modra karta EU, če ima veljavno potno listino, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, če pristojni organ poda soglasje k izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega člena in iz druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Modra karta EU se izda za čas dveh let, v primeru, da je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajše obdobje, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za dve leti.

(3) Modra karta EU se lahko podaljša z veljavnostjo treh let, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, če je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajši čas, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za tri leta. Prošnjo za podaljšanje modre karte EU lahko vložijo tujec ali delodajalec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pred potekom njene veljavnosti.

(4) Tujec, ki ima modro karto EU, lahko v prvih dveh letih zakonite zaposlitve zamenja delodajalca ali zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja za zamenjavo delodajalca ali zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pisno odobritev o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zamenjavi delodajalca izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnji za izdajo soglasja je potrebno priložiti dokazila iz četrtega odstavka 40. člena tega zakona ter dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in

delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(5) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev izdaje pisne odobritve. Če soglasje k pisni odobritvi ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delodajalca ali delovnega mesta pri istem delodajalcu z odločbo zavrne.

(6) Po prvih dveh letih zakonite zaposlitve lahko imetnik modre karte EU zamenja delodajalca brez pisne odobritve pristojnega organa za izdajo modre karte EU, vendar mora pred zamenjavo delodajalca pristojnemu organu pisno sporočiti, da bo zamenjal delodajalca.

(7) Modra karta EU se izda v obliki v skladu z 58. členom tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »modra karta EU«.

40. člen

(pristojnost in postopek za izdajo modre karte EU)

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prve modre karte EU vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, delodajalec pa lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU vloži tujcev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdane modre karte EU. Pooblastilo tujca delodajalcu ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje modre karte EU.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in ki že ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi z delodajalcem, vloži prošnjo za izdajo prve modre karte EU tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prve modre karte EU mora tujec ali njegov delodajalec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v roku 30 dni od dneva vstopa tujca v Republiko Slovenijo.

(3) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje modre karte EU, je lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje modre karte EU zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se prva modra karta EU, odločba o zavrnitvi izdaje prve modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje prve modre karte EU, vroči pri organu, ki je prvo modro karto EU, odločbo o zavrnitvi izdaje prve modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje izdal.

(4) Prošnji mora tujec ali njegov delodajalec priložiti veljavno potno listino ali overjeno kopijo veljavne potne listine, pogodbo o zaposlitvi, dokazilo o ustreznem zdravstvenem zavarovanju in dokazilo o izobrazbi.

(5) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju modre karte EU. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje modre karte EU iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU.

(6) Če soglasje k izdaji modre karte EU ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU zavrne.

41. člen

(prebivanje imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije)

(1) Tujcu z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki je na podlagi veljavne modre karte EU na njenem ozemlju prebival zadnjih 18 mesecev, se lahko izda modra karta EU, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 39. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje prebiva 30 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora tujec ali njegov delodajalec pred potekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, na območju katerega prebiva, zaprositi za izdajo modre karte EU. Za izdajo modre karte EU lahko tujec ali njegov delodajalec zaprosi tudi pred prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima tujec izdano modro karto EU, delodajalec pa tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če je prošnja vložena pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije, lahko tujec vstopi v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnji, o čemer mora po prihodu v Republiko Slovenijo obvestiti pristojni organ za odločitev o prošnji. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji in o vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, pristojni organ oziroma diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Izdana modra karta EU, odločba o zavrnitvi izdaje modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje modre karte EU, se tujcu, ki že prebiva na območju Republike Slovenije, vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) O odločitvi o prošnji za izdajo modre karte EU iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je modro karto EU izdala.

44. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija)

(1) Tujcu, ki je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe, opravlja strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje, specializacijo ali sodeluje v mednarodni študijski izmenjavi v ustreznih izobraževalnih organizacijah v Republiki Sloveniji in izpolnjuje ostale pogoje za izdajo dovoljenja po tem zakonu, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva, ki jih izobraževalna organizacija nameni tujcu. Izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, se lahko dokazuje tudi s pisno izjavo študentovih staršev oziroma zakonitega zastopnika o tem, da ga bodo v času študija oziroma izobraževanja preživljali, če so ga starši po pravu države, katere državljan je, dolžni preživljati. Na enak način izpolnjevanje tega pogoja dokazujejo tudi tujci iz 44.a člena tega zakona.

(2) Tujcu iz prejšnjega odstavka se izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas študija, izobraževanja, strokovnega izpopolnjevanja, praktičnega usposabljanja, specializacije ali sodelovanja v mednarodni študijski izmenjavi v ustreznih izobraževalnih organizacijah v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od enega leta. Če študij, izobraževanje, strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje, specializacija ali sodelovanje v mednarodni študijski izmenjavi traja daljši čas od enega leta, se dovoljenje podaljšuje za največ eno leto, vendar ne dlje kot traja študij, izobraževanje, strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje, specializacija ali mednarodna študijska izmenjava.

(3) Kot ustrezno dokazilo o sprejemu, opravljanju ali sodelovanju iz prvega odstavka tega člena se šteje dokazilo o sprejemu v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe oziroma dokazilo o opravljanju strokovnega izpopolnjevanja, specializacije ali praktičnega usposabljanja, ki ga izda izobraževalna organizacija, na katero je tujec sprejet, oziroma potrdilo o sprejemu državnega organa, ki je pristojen za izvajanje mednarodne pogodbe ali je dajalec

štipendije, oziroma potrdilo o sprejemu, ki ga izda od države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa.

(4) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko vloži tujec ali izobraževalna organizacija iz prvega odstavka tega člena. Tujec mora prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primeru in ob pogojih, določenih v šestem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vloži tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Izobraževalna organizacija lahko vloži prošnjo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja vloži izobraževalna organizacija, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se ji vročiti izdano dovoljenje. Pooblastilo tujca izobraževalni organizaciji ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje. Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija obravnavajo prednostno.

(5) Tujec, ki ima v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija, se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v predpisih, ki urejajo delovna razmerja in delo študentov.

(6) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda pristojni organ druge države članice Evropske unije zaradi študija, in ki predloži dokazilo o sprejemu na študij, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka mora prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega prebivanja v Republiki Sloveniji. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji zaradi študija. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(8) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »študent«. Za tujca, ki študira v Republiki Sloveniji v okviru posebnega programa Evropske unije ali večstranskih programov, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v okviru sporazuma, med dvema ali več priznanimi višješolskimi oziroma visokošolskimi zavodi, se v opombi navede ta posebni program ali sporazum, če je naziv programa ali sporazuma predolg za zapis na kartici, pa se navedejo kratice držav članic, iz katerih izhajajo podpisniki sporazuma.

(9) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se prvo dovoljenje za začasno prebivanje študentu, ki v Republiki Sloveniji opravlja študij v okviru posebnega programa Evropske unije ali večstranskih programov, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali na podlagi sporazuma med dvema ali več višješolskimi oziroma visokošolskimi zavodi, ob izpolnjevanju pogojev, določenih v tem členu, izda za obdobje dveh let oziroma za čas trajanja študija, če je ta krajši.

44.d člen

(enotno dovoljenje zaradi opravljanja pripravništva)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja pripravništva, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva, če:

- izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja;
- izpolnjuje ostale pogoje po tem zakonu za izdajo dovoljenja za prebivanje.

(2) Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva, ki jih pravna ali fizična oseba, pri kateri bo tujec opravljal pripravništvo, nameni tujcu, ki bo opravljal pripravništvo.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se tujcu iz prvega odstavka tega člena izda za čas opravljanja dela, vendar ne dlje kot za eno leto.

(4) Prošnjo za izdajo enotnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva lahko vloži tujec ali njegov delodajalec oziroma naročnik dela. Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja pripravništva, mora prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Tujčev delodajalec ali naročnik dela lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Pooblastilo tujca delodajalcu ali naročniku dela ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. V času veljavnosti enotnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva se lahko tujec zaposli pri dveh ali več delodajalcih na podlagi soglasja pristojnega organa k pisni odobritvi.

(5) Enotno dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »pripravnik«.

47. člen

(združitev družine in pravica do celovitosti družine)

(1) Tujcu, ki prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, in tujcu, ki v Republiki Sloveniji zadnji dve leti prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci. Tujcu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela ali kot dnevni delovni migrant, se pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, ne prizna. V dveletni rok veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje se šteje tudi čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi potrtila o vloženi prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje. Brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja lahko združuje družinske člane tujec, imetnik modre karte EU, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav, višjega in visokega šolstva, tujec, ki ima izdano dovoljenje za prebivanje na podlagi 38.b člena tega zakona, tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, na podlagi 45.b in 45.d člena tega zakona, in tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa. Pravica do združitve tujca z mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali mladoletnim neporočenim otrokom zakonca, partnerja v partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna brez omejitev glede dolžine prebivanja otrokovih staršev ali otrokovega skrbnika v Republiki Sloveniji in veljavnosti njihovega dovoljenja, če imata oba starša oziroma skrbnik izdano dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji oziroma če ima dovoljenje za začasno prebivanje tisti izmed staršev, ki mu je otrok zaupan v varstvo in vzgojo, če starša ne živita skupaj ali če ima otrok samo enega izmed staršev. Če otrokov starš ali skrbnik v primerih iz prejšnjega stavka prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za mladoletnega neporočenega otroka vloži pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, lahko otrok prstne odtise da pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, ki lahko njegovemu staršu ali skrbniku dovoljenje za začasno prebivanje, odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka ali in sklep o zavrženju prošnje tudi vroči.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane, lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za svoje družinske člane vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) Za družinske člane tujca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci tujca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

- starši mladoletnega tujca, s katerim je pred prihodom v Republiko Slovenijo prebival v družinski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši tujca, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, katere je tujec, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika tujca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.

(5) Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se izda in podaljšuje na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena, ki mora priložiti dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje tistih družinskih članov, ki nameravajo prebivati v državi, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke. Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se lahko na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če polnoletni družinski član izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni (A1 po Skupnem evropskem jezikovnem okviru), kar dokaže s spričevalom o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine. Obvezni preizkus znanja slovenskega jezika na vstopni ravni se opravi pred strokovno komisijo, ki jo imenuje Vlada Republike Slovenije. Šteje se, da polnoletni družinski član izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni, če je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku, ali je končal šolanje na kateri koli stopnji v Republiki Sloveniji ali je končal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah ali če je starejši od 60 let. Pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni izpolnjuje tudi polnoletni družinski član, ki je nepismen, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na vstopni ravni. Pogoja znanja iz slovenskega jezika na vstopni ravni ni treba izpolnjevati polnoletnemu družinskemu članu v primerih iz četrtega stavka prvega odstavka tega člena, polnoletnemu družinskemu članu, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo sporazumevanje, ni sposoben opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja ob zatrtjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme tujca.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine se družinskemu članu tujca, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, izda z veljavnostjo, kot velja njegovo dovoljenje oziroma do poteka veljavnosti njegovega dovoljenja, vendar ne dlje kot za eno leto, podaljšuje pa za enako časovno obdobje, kot velja njegovo dovoljenje za začasno prebivanje, vendar ne dlje kot za dve leti. Družinskemu članu se lahko dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine podaljša tudi v primeru, če ima tujec, s katerim se družinski član združuje, izdano dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo, krajšo od enega leta. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu imetnika modre karte EU izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot velja njegova modra karta EU. Dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana tujca, ki je kot imetnik modre karte EU pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, se izda in podaljšuje z veljavnostjo treh let. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, izda z veljavnostjo enega leta, podaljšuje pa z veljavnostjo do dveh let. Mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali njegovega zakonca ali partnerja v partnerski zvezi oziroma partnerski skupnosti ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti in staršem mladoletnega tujca se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine ne more izdati ali podaljšati za daljši čas od otrokove polnoletnosti.

(7) Družinskim članom tujca se, če izpolnjujejo z zakonom določene pogoje, izda dovoljenje za prebivanje kot nevezano dovoljenje.

(8) Pristojni organ lahko družinskemu članu tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša dovoljenje za prebivanje tudi v primeru, če je tujec umrl ali če je zakonska skupnost, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. Navedeno dovoljenje se lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta.

48. člen

(rezidenti za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije, njihovi družinski člani in tujci slovenskega rodu)

(1) Tujcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali bo dnevni delovni migrant, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali za dnevnega delovnega migranta, če izpolnjuje pogoje, določene v tretjem odstavku 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja po posameznem namenu, če izpolnjuje pogoje, opredeljene v tem zakonu pri posamezni vrsti enotnega dovoljenja ter če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo, samozaposlitev, opravljanje sezonskega dela ali dela kot dnevni delovni migrant, ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja po posameznem namenu, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja. Tujcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje če izpolnjuje pogoje, določene v tretjem odstavku 33. člena tega zakona in pogoje, določene s tem zakonom za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov, ter če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona.

(2) Tujcu iz prejšnjega odstavka, razen tujcu, ki je dnevni delovni migrant in tujcu, ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja sezonskega dela ali opravljanja dela kot napoteni delavec, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, če imajo v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas ali druge vrste dovoljenje za prebivanje in če so s tujcem iz prejšnjega odstavka v državi članici Evropske unije, kjer ima tujec status rezidenta za daljši čas, prebivali v družinski skupnosti.

(3) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka lahko prebivajo na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želijo na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora rezident za daljši čas zase in za družinske člane pred pretekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, na območju katerega prebivajo, zaprositi za izdajo enotnega dovoljenja zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenja za začasno prebivanje. Za izdajo enotnega dovoljenja po posameznem namenu oziroma dovoljenja za začasno prebivanje lahko zase in za družinske člane zaprosi tudi pred prihodom v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas. Če so prošnje vložene pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, lahko rezident za daljši čas in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka vstopijo v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnjah, o čemer morajo po prihodu obvestiti organ v Republiki Sloveniji, pristojen za odločitev o prošnjah. O vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ v Republiki Sloveniji ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji oziroma v primeru prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, iz drugih utemeljenih razlogov ali za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinske člane iz prejšnjega odstavka, do dokončne odločitve o prošnji. Izdano enotno dovoljenje zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje enotnega dovoljenja po posameznem namenu oziroma dovoljenja za začasno prebivanje, se rezidentu za daljši čas in njegovim družinskim članom, ki že prebivajo na območju Republike Slovenije, vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Glede izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja rezidentu za daljši čas se uporabljajo določbe 37., 37.a, 37.b, 45. in 45.a člena tega zakona. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov se rezidentu za daljši čas izda in podaljšuje za čas, ki je potreben za izpolnitev namena bivanja in v skladu z veljavnostjo, opredeljeno v tem zakonu pri posamezni vrsti dovoljenja za začasno prebivanje. Družinskemu članu se dovoljenje za začasno prebivanje izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot rezidentu za daljši čas. Rezident za daljši čas lahko prebiva v Republiki Sloveniji samo v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo izdano enotno dovoljenje oziroma dovoljenje za začasno prebivanje.

(5) O izdanem enotnem dovoljenju zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali za dnevnega delovnega migranta, dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podalšanju enotnega dovoljenja oziroma dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov mora pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri ima tujec status rezidenta za daljši čas.

(6) Za družinske člane rezidenta za daljši čas, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, vendar z njim v državi članici Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas, niso prebivali v družinski skupnosti in za njegove družinske člane, ki v drugi državi članici Evropske unije nimajo dovoljenja za prebivanje, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona. Ta ureditev se uporablja tudi za družinske člane rezidenta za daljši čas, ki so njegovi družinski člani postali zatem, ko je zapustil državo članico Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas.

(7) Tujcu, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona.

(8) Tujec, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko vložijo prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje kot tujec slovenskega rodu, pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrnjenju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

52. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji in ki izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, ki izpolnjuje pogoj znanja iz slovenskega jezika na osnovni ravni, kar dokaže s spričevalom o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine na osnovni ravni (A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira), in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Obvezni preizkus znanja slovenskega jezika na osnovni ravni se opravi pred strokovno komisijo, ki jo imenuje Vlada Republike Slovenije. Šteje se, da tujec izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni, če je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku ali je končal šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji ali je končal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah ali če je starejši od 60 let. Pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni izpolnjuje tudi tujec, ki je nepismen, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na osnovni ravni. Pogoja znanja iz slovenskega jezika na osnovni ravni ni treba izpolnjevati tujcu, ki se mu dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda pred potekom petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji, tujcu, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo vsakdanje sporazumevanje, ni sposoben opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja, ob zatrjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita,

se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme tujca. Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, je izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje se v šteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec pred potekom vizuma zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in mu je bilo dovoljenje za začasno prebivanje izdano na podlagi 30. člena tega zakona. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in poklicnega usposabljanja se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, kot napoteni delavec, oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, ali kot dnevni delovni migrant in čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot osebe z začasno zaščito se ne v šteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ali na podlagi vložene prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, v primeru tujca iz četrtega in petega odstavka tega člena.

(2) Imetnik modre karte EU izpolnjuje pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz prejšnjega odstavka tudi, če je na območju Evropske unije kot imetnik modre karte EU prebival neprekinjeno zakonito pet let, od tega v Republiki Sloveniji neprekinjeno zadnji dve leti pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Odsotnosti iz ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinejo obdobja petletnega zakonitega prebivanja, če so krajše od dvanajstih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo osemnajst mesecev v petletnem obdobju.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, ali tujcu, ki je slovenskega rodu, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje tudi pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena. Družinskim članom tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali status begunca, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje. Pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda tudi tujcu, kateremu je dovoljenje za stalno prebivanje prenehalo na podlagi šeste, sedme ali osme alineje tretjega odstavka 57. člena tega zakona, pod pogojem, da je v primeru prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje iz osme alineje tretjega odstavka 57. člena tega zakona tujcu status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije prenehal.

(4) Tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji prenehal status mednarodne zaščite iz razlogov, določenih za prenehanje statusa mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku osmih dni po prenehanju statusa mednarodne zaščite pri pristojnem organu vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ, na območju katerega prebiva, izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ izda tujcu potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal, v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.

(5) Tujcu s priznanim statusom subsidiarne zaščite, ki ni vložil prošnje za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku 30 dni pred potekom subsidiarne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ, na območju katerega prebiva, izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki

Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji. Če tujec v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje vložiti tudi prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevek za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, se postopek za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ustavi.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva pet let neprekinjeno na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali poklicnega usposabljanja, in tujcu, ki v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, poklicnega usposabljanja, sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant.

(7) Tujec, kateremu je bilo dovoljenje za stalno prebivanje izdano ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi prvega, četrtega ali petega odstavka tega člena, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

55. člen **(zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje)**

(1) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji se tujcu ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona;
- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije, razen v primeru, ko je tujec s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja, zaradi opravljanja storitev napoten na delo v tujino;
- je tujcu prepovedan vstop v državo;
- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti dovoljenja ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;
- obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za prebivanje ugotovi, da obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega prebivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;
- je očitno, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje, ali če se v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje ali izdaje dovoljenja za stalno prebivanje ugotovi, da družinski član dejansko ne živi v družinski skupnosti s tujcem, kateremu ta zakon priznava pravico do združitve družine;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji iz drugačnih razlogov, kot je to mogoče na podlagi vizuma;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja zavrnjena izdaja vizuma zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem

terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

- se v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje ugotovi, da je bilo katero koli dokazilo o izpolnjevanju pogojev za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje prirejeno ali ponarejeno;
- se v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje ugotovi, da je bil subjekt gostitelj ustanovljen zlasti zaradi omogočanja vstopa osebam, premeščenim znotraj gospodarske družbe.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov iz prve alineje prejšnjega odstavka glede zadostnih sredstev za preživljanje ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ periodično, vsakih šest mesecev po izdaji dovoljenja za prebivanje, pridobiva po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete ali šeste alineje prvega odstavka tega člena ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi, podatkov o vloženih pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče ter na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(4) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete ali šeste alineje prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi podatkov, pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav.

(5) V postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu mora pristojni organ v primeru, ko obstoji razlog za zavrnitev izdaje ali podaljšanja dovoljenja upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(6) V odločbi, s katero pristojni organ zavrne prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka tega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alineji prvega odstavka tega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, lahko pristojni organ določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo. Čas, za katerega je tujcu prepovedan vstop v državo, ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o zavrnitvi, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) Po pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu, pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

(8) Podrobnejšo opredelitev podatkov o dohodkih iz drugega odstavka tega člena, ki jih zagotavlja davčni organ ter način ugotavljanja in periodičnega preverjanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, določi minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

56. člen

(razveljavitev dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če:

- se naknadno ugotovi, da tujec ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja v skladu s tem zakonom;
- je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja;
- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, umakne soglasje k izdaji enotnega dovoljenja;

- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zaradi zamenjave delodajalca, umakne soglasje k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta ali zamenjave delodajalca.

(2) Pristojni organ, ki je izdal pisno odobritev, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, pisno odobritev razveljavi, če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k pisni odobritvi, umakne soglasje k pisni odobritvi. Zoper odločbo o razveljavitvi pisne odobritve pritožba ni dovoljena.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se zaradi prenehanja zaposlitve ali dela tujca, če je brez lastne krivde ali volje ostal brez zaposlitve, ne razveljavi tujcu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, pridobil pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti, dokler je upravičen do pravic iz tega naslova.

(4) Tujcu s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, pristojni organ, ki je dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena tega zakona izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, dovoljenje za stalno prebivanje razveljavi, če obstajajo razlogi za razveljavitev iz četrtega odstavka tega člena ter v primeru, če tujcu mednarodna zaščita preneha ali se mu jo odvzame po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito iz razloga napačnega prikazovanja ali izpuščanja dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, ki je bilo odločilnega pomena za dodelitev statusa mednarodne zaščite.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

(6) V odločbi o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se lahko določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero se lahko tujec pritoži na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh po njeni vročitvi. V primeru, ko pristojni organ odloča o razveljavitvi enotnega dovoljenja ali pisne odobritve po 37., 37.a, 37.b, 39. in 41. členu tega zakona ter razveljavitvi enotnega dovoljenja po 44.d, 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona, pritožba zoper odločbo pristojnega organa ni dovoljena, je pa dovoljen upravni spor.

(8) Odločba o razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, se vroči osebi, premeščeni znotraj družbe, in subjektu gostitelju. O razveljavitvi veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri tujec izvaja kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev. O razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, in razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.

(9) O razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega na podlagi 38.b člena tega zakona, dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz drugega in tretjega odstavka 38.c člena tega zakona in dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, izdanega na podlagi 44.a člena tega zakona, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.

(10) Po pravnomočnosti odločbe o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

59. člen

(pogrešitev dovoljenja za prebivanje)

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona v Republiki Sloveniji mora tujec takoj, če to ni mogoče, pa najkasneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti katerikoli upravni enoti, ki o pogrešitvi obvesti organ, ki je listino izdal.

(2) Pogrešitev samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona v tujini mora tujec takoj, če to ni mogoče, pa najkasneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti najbližjemu diplomatskemu predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, ki o pogrešitvi obvesti organ, ki je dovoljenje izdal.

(3) V naznanitvi pogrešitve mora tujec navesti tudi resnične podatke o okoliščinah pogrešitve samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Organ, ki je izdal samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena tega zakona, ali upravna enota, na območju katere tujec prebiva, tujcu izda novo samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena, ki se tujcu vroči na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

60.a člen (zapustitev države)

(1) Tujec, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, mora zapustiti Republiko Slovenijo in tudi območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače. Če tujec izpolnjuje pogoje za bivanje v drugi državi članici Evropske unije, se lahko vrne tudi v drugo državo članico Evropske unije.

(2) Tujec, ki je pravočasno vložil prošnjo za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo nadaljnega dovoljenja za prebivanje, sme ostati v državi, dokler o njegovi prošnji ni odločeno, o čemer se mu izda posebno potrdilo, ki po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje, velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja ali modre karte EU, do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje prehajanja državne meje, razen če je tujec zaprosil za podaljšanje enotnega dovoljenja ali za izdajo nadaljnega dovoljenja kot dnevni delovni migrant.

(3) Pristojni organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, odločbo o odpovedi prebivanja, odločbo, ki je izdana na podlagi tujčeve izjave o odreku dovoljenja za prebivanje, odločbo oziroma sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, kadar je tujcu v času odločanja o prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljeno prebivanje v Republiki Sloveniji, zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, določi deset dnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo in tudi območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače. Desetdnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo, in tudi območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, določi tujcu tudi pristojni organ za razveljavitev ali preklic vizuma, v odločbi o razveljavitvi ali preklicu vizuma, če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo. Rok za prostovoljni odhod se ne določi tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali varnost države ali pri katerem obstaja nevarnost pobega ter tujcu iz petega odstavka 14. člena tega zakona. Na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti lahko pristojni organ iz utemeljenih razlogov določi 30-dnevni rok za prostovoljni odhod.

(4) Če obstajajo okoliščine iz četrtega odstavka 66. člena tega zakona, lahko pristojni organ na prošnjo tujca, ki jo mora vložiti pred potekom roka za prostovoljni odhod, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera rok za prostovoljni odhod z odločbo podaljša za čas trajanja okoliščin, zaradi katerih je določitev daljšega roka za prostovoljni odhod tujca upravičena.

(5) Rok za prostovoljni odhod iz tretjega in četrtega odstavka tega člena začne teči z dnem, ko je sklep ali odločba, s katerim je rok določen, dokončna, v primeru izdaje enotnega dovoljenja pa pravnomočna.

(6) Pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena tujcu poleg roka za prostovoljni odhod določi tudi ukrep odstranitve tujca v skladu z 69. členom tega zakona in ukrep prepovedi vstopa v Republiko Slovenijo in tudi v območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v skladu s 67. členom tega zakona, razen če ta zakon določa drugače, za obdobje enega leta, ki pa se ne izvrši, če

tujec zapusti državo v roku za prostovoljni odhod, razen v primerih, ko pristojni organ določi prepoved vstopa na podlagi šestega odstavka 55. ali šestega odstavka 56. člena ali drugega odstavka 62. člena tega zakona.

(7) Prepoved vstopa prepoveduje vstop in prebivanje tujca na ozemlju Republike Slovenije, drugih držav članic Evropske unije in območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače.

(8) Za tujca, ki vstopi v Republiko Slovenijo kljub veljavni prepovedi vstopa, in tujca, ki ne zapusti Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije in območja držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v rokih, določenih za prostovoljni odhod, se uporablja določba šestega odstavka 67. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ iz tretjega odstavka lahko z odločbo prekliče, skrajša ali začasno odloži prepoved vstopa iz razlogov, navedenih v tretjem odstavku 67. člena tega zakona.

(10) Pristojni organ mora dokončno oziroma pravnomočno odločbo ali dokončen oziroma pravnomočen sklep iz tretjega odstavka tega člena nemudoma posredovati policijski postaji, na območju katere tujec prebiva oziroma na območju katere je imel tujec prijavljeno zadnje začasno ali stalno prebivališče.

(11) Izrek, bistveni razlogi za odločitev glede roka za prostovoljni odhod, ukrepa odstranitve tujca, ukrepa prepovedi vstopa in pouk o pravnem sredstvu odločbe ali sklepa iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, se na zahtevo tujca pisno ali ustno prevedejo v jezik, ki ga ta razume. Stroške prevoda krije organ, ki vodi postopek.

(12) Tujec, ki mu je izdana odločba oziroma sklep iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena, ima na zahtevo, glede odločitve v zvezi z rokom za prostovoljni odhod, ukrepom odstranitve tujca in ukrepom prepovedi vstopa, pravico do brezplačnega pravnega svetovanja, ki mu ga zagotavljajo neodvisni izvajalci, izbrani na podlagi javnega poziva, ki ga izvede ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(13) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločitvijo iz tretjega in četrtega odstavka tega člena je tujec upravičen do brezplačne pravne pomoči pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne glede na pogoj vzajemnosti.

(14) Za vložitev pritožbe in za postopek v upravnem sporu zoper odločbo oziroma sklep iz tretjega in četrtega odstavka tega člena zakona se taksa ne plača.

87. člen

(pritožba in postopek na drugi stopnji)

(1) O pritožbah zoper odločbe in ukrepe, ki so jih na prvi stopnji izdali organi iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) O pritožbah zoper odločbe in sklepe, ki so jih na prvi stopnji izdala diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini, odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 38.č, 39., 41., 44.b, 44.d, 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona in pisne odobritve po 37. in 39. členu tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor.

(4) Pritožba v zadevah izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljena le v primerih, če tujec uveljavlja svojo pravico do izdaje dovoljenja po 38., 44., 47. in 48. členu tega zakona.

(5) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je izdal organ iz tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi z izvajanjem 73., 74., 76.c., 78., 79. in 81. člena tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor.

(6) V postopkih sodnega varstva po 73., 76.c, 78., 79. in 79.a člena tega zakona ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in policijo zastopa Državno odvetništvo Republike Slovenije.

88. člen

(postopek v diplomatskih predstavništvih in konzulatih Republike Slovenije v tujini)

(1) Tujec mora prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje priložiti vsa dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona, ter v postopku predložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca ter dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem.

(2) Če upravna enota v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje zahteva zaslišanje tujca, diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini o tem pošlje poziv tujcu v pisni obliki. Poziv za dopolnitev prošnje za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tujcu ali pooblaščenцу, če ga je tujec določil, pošlje upravna enota.

(3) Diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini vroči tujcu izdano prvo dovoljenje za začasno prebivanje osebno. K vročitvi tujca povabi na način, kot ga določa prejšnji odstavek. Tujec ob vročitvi podpiše vročilnico, ki jo diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije posreduje upravni enoti, ki je dovoljenje za prebivanje izdala.

(4) Odločbo, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, sklepe in druge dokumente, izdane v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, upravna enota lahko vroči tujcu neposredno v tujino tako, da tujec potrdi prejem. Če vročitev ni mogoča, ker naslovnik ne prebiva na naslovu, ki ga je navedel v vlogi, obenem pa ni ugotovljeno kje prebiva, ali če dokumenta ni prevzel v roku za prevzem pošiljke, se vročitev opravi z javnim naznanilom na oglasni deski upravne enote in na državnem portalu e Uprava.

104. člen

(izdaja dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujce)

(1) Izvajalec, ki ga izbere v skladu s predpisi, ki urejajo javna naročila, minister, pristojen za notranje zadeve, izdeluje in personalizira dovoljenje za prebivanje in potni list za tujca v skladu s sklenjeno pogodbo med ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve in izvajalcem.

(2) Osebne podatke iz 111. in 113. člena tega zakona sme izvajalec uporabljati za izdelavo dovoljenja za prebivanje ali potnega lista za tujca za potrebe vpisa podatkov na obrazec dovoljenja za prebivanje ali potnega lista za tujca in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

(3) Izvajalec iz prejšnjega odstavka mora osebam, določenim s pogodbo iz prvega odstavka tega člena, omogočiti pregled vse dokumentacije, ki se nanaša na postopke izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujca in pregled prostorov, v katerih poteka njihova izdelava, personalizacija in skladiščenje. Naloge, ki so vezane na izdelavo, personalizacijo ter skladiščenje, opravljajo za to določene osebe v skladu s pogodbo iz prvega odstavka tega člena.

(4) Uradna oseba iz prejšnjega odstavka ima pri opravljanju nadzora pravico in dolžnost:

- odrediti, da se ugotovljene nepravilnosti ali pomanjkljivosti pri izdelavi, personalizaciji in skladiščenju odpravijo v roku, ki ga določi;
- odrediti, da oseba, ki opravlja naloge izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev, vendar ne izpolnjuje pogojev določenih s pogodbo, preneha opravljati te naloge in da se jo nadomesti z osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje;
- obvestiti organ, pristojen za varstvo osebnih podatkov, če ugotovi, da se osebni podatki uporabljajo v nasprotju z določbami tega zakona;
- začasno zaustaviti izdelavo in personalizacijo obrazcev in ministru, pristojnemu za notranje zadeve, predlagati uvedbo postopka za prekinitve pogodbe iz prvega odstavka tega člena za izdelavo in personalizacijo obrazcev, če ugotovi, da nepravilnosti ali pomanjkljivosti iz prve alineje niso bile odpravljene v določenem roku ali da izvajalec ni sposoben opravljati poverjenih nalog.

(5) Prenos dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujca med izvajalcem iz prvega odstavka tega člena in pristojnim organom oziroma ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, izvaja podjetje ali organizacija, registrirana za prenos poštnih pošiljk, v skladu s pogodbo, sklenjeno z izvajalcem iz prvega odstavka tega člena in zakonom, ki ureja poštne storitve, na način, ki zagotavlja zaščito, varnost in sledljivost poštnih pošiljk.

106. člen

(pomoč pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU)

(1) Tujci, ki niso državljani EU, so upravičeni do programov, ki zagotavljajo hitrejše vključevanje v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije, in sicer do:

- enkratnega sofinanciranja stroškov udeležbe na programih učenja slovenskega jezika in seznanjanja s slovensko zgodovino, kulturo in ustavno ureditvijo (v nadaljnjem besedilu: spoznavanje slovenske družbe) v višini 50 odstotkov cene programa, pri čemer se programa učenja slovenskega jezika in spoznavanje slovenske družbe lahko izvajata ločeno ali pa sta vsebinsko združena in se izvajata kot enoten program,

- programov medsebojnega poznavanja in razumevanja s slovenskimi državljani,
- informiranja v zvezi z njihovim vključevanjem v slovensko družbo.

(2) Do enkratnega sofinanciranja stroškov udeležbe na programih iz prve alineje prvega odstavka tega člena so upravičeni tujci, ki niso državljani EU z veljavnim dovoljenjem za začasno prebivanje iz razloga združitve družine, in tujci z veljavnim dovoljenjem za začasno prebivanje, ki v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebivajo.

(3) Do sofinanciranja stroškov obiskovanja programov iz prve alineje prvega odstavka tega člena niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji, so vključeni v redni izobraževalni program v Republiki Sloveniji, ki poteka v slovenskem jeziku, ali so že pridobili potrdilo o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenskega jezika.

(4) Vlada Republike Slovenije podrobneje predpiše način sofinanciranja obiskovanja programa učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe oziroma enotnega programa iz prve alineje prvega odstavka tega člena.

110. člen **(vrste evidenc)**

(1) Zaradi zagotovitve podatkov o stanju, gibanju tujcev in odločanju o pravicah in dolžnostih tujcev po tem zakonu ter o listinah, ki so jim bile izdane, se vodijo evidence o:

- dovoljenjih za začasno prebivanje,
- dovoljenjih za stalno prebivanje,
- vizumih,
- potnih listih za tujca,
- tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja,
- tujcih, nastanjenih v centru,
- izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države,
- tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo,
- odpovedih prebivanja tujcu,
- zadržkih za izdajo potnega lista za tujca,
- tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor,
- tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra,
- tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo,
- izdanih odločbah o vrnitvi,
- vrnjenih in odstranjenih tujcih,
- overitvah garantnih pisem,
- udeležbi tujcev v programih vključevanja in
- nedovoljenih vstopih tujcev v državo in
- potrdilih o pravicah obmejnega delavca.

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravlja evidence iz pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, štirinajste, sedemnajste in devetnajste alineje prejšnjega odstavka, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prejšnjega odstavka.

(3) Pristojni organ upravlja evidence iz prve, druge, četrte, devete, desete, šestnajste in devetnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(4) Policija upravlja evidenco iz tretje, trinajste, petnajste in osemnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz drugih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva in konzulati, upravljajo evidenco iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(6) Organi iz tretjega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega odstavka 111. člena tega zakona in podatke iz evidence o odpovedih prebivanja tujcu, določene v prvem odstavku 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o dovoljenjih za prebivanje in odpovedih prebivanja tujcu (Register tujcev). Organi iz tretjega in petega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona in podatke iz četrtega odstavka 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o potnih listih za tujca in zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (Evidenca potnih listin).

(7) V evidenci iz tretje alineje prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka 112. člena tega zakona tudi podatke iz zadnje alineje prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(8) V evidenci iz četrte alineje prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ lahko podatke iz evidence o udeležbi tujcev v programih vključevanja uporablja v postopkih podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje iz 47. člena tega zakona, izdaje dovoljenja za stalno prebivanje 52. člena tega zakona in pridobitve državljanstva Republike Slovenije.

(10) Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov, lahko pri svojem delu obdeluje podatke iz desetega odstavka 114. člena tega zakona.

(11) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih, za namene, določene v prvem odstavku tega člena, brezplačno pridobiva podatke o sredstvih za preživljanje tujca in njegovih vzdrževanih družinskih članov (EMŠO, višina sredstev za preživljanje). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko za namen pridobivanja podatkov iz prejšnjega stavka s povezovalnim znakom EMŠO Register tujcev poveže z evidencami, ki jih vodi davčni organ, ki vsebujejo podatke, določene v tem odstavku.

(12) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena iz evidenc Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje za namene, določene v prvem odstavku tega člena, brezplačno pridobiva podatke o odločitvah v postopkih podaje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja in pisne odobritve, podatke o odločitvah v postopkih izdaje delovnih dovoljenj ter podatke o umaknjenih soglasjih k izdaji enotnega dovoljenja in pisne odobritve ter podatke o delovnih dovoljenjih, ki so prenehala (priimek in ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo, strokovna izobrazba in poklic, naziv službe Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdala odločitev, številka zadeve, vrsta soglasja ali delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za podajo soglasja ali izdajo delovnega dovoljenja, številka soglasja ali delovnega dovoljenja, številka sklepa ali odločbe, izdane v postopku podaje soglasja ali izdaje delovnega dovoljenja, začetek in konec veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, podatek o vloženi pritožbi, datum pritožbe, podatek o novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja ali zahtevi za podajo soglasja, podatek o službi Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločila o prenehanju delovnega dovoljenja ali umiku soglasja, razlog prenehanja in številka zadeve prenehanja delovnega dovoljenja, razlog za umik soglasja in številka zadeve umika soglasja). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko za namen pridobivanja podatkov iz prejšnjega stavka s povezovalnim znakom EMŠO Register tujcev poveže z zbirko Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki vsebuje podatke, naštet v tem odstavku.

111. člen

(podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. priimek in ime;
3. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);

6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;
8. zakonski stan;
9. poklic;
10. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
11. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
12. datum vstopa na območje Republike Slovenije;
13. razlog in namen prebivanja v Republiki Sloveniji;
14. način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje;
15. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere je prestopil državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
16. datum vložitve prošnje.

(2) V prošnji za izdajo modre karte EU, ki se izda na podlagi soglasja za visokokvalificirano zaposlitev in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pod pogoji za izdajo dovoljenja za zaposlitev, je potrebno poleg podatkov iz prejšnjega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. vrsto in stopnjo strokovne izobrazbe tujca ali nacionalno poklicno kvalifikacijo tujca;
2. firmo ali ime delodajalca;
3. sedež ali naslov delodajalca;
4. matično številko delodajalca;
5. davčno številko delodajalca;
6. davčno številko tujca;
7. upravno enoto delovnega mesta;
8. naziv delovnega mesta, za katero se sklepa delovno razmerje;
9. opis del in nalog delovnega mesta;
10. kodo poklica po standardni klasifikaciji poklicev, ki ga bo tujec opravljal;
11. poklicno oziroma strokovno izobrazbo ali nacionalno poklicno kvalifikacijo, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta;
12. druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta (na primer delovne izkušnje, znanje jezika, računalniška znanja, vozniški izpit).

(3) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zastopnika, ali na podlagi soglasja za usposabljanje, ki ju izda organ, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela, ki se izda na podlagi soglasja za sezonsko delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.

(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev ali delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena.

(5) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime naročnika dela;
2. sedež ali naslov naročnika dela;
3. matično številko naročnika dela.

(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za napotene delavce, ki se izda na podlagi soglasja za napote delavce organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
2. sedež ali naslov tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
3. matično številko tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve.

(7) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, ki se izda na podlagi soglasja za samozaposlitev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je vpisan v poslovni register za opravljanje samostojne poklicne dejavnosti;
2. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je v poslovnem registru vpisan kot samostojni podjetnik posameznik.

(8) V prošnji za izdajo pisne odobritve zaradi zamenjave delovnega mesta, zamenjave delodajalca ali zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, ki se izda na podlagi soglasja k pisni odobritvi organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena ter iz 2., 9., 10., 11. in 12. točke drugega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. delovno mesto pri trenutnem delodajalcu;
2. bodoči delodajalec oziroma delodajalci;
3. delovno mesto pri bodočem delodajalcu;
4. firmo ali ime bodočega delodajalca;
5. sedež ali naslov bodočega delodajalca;
6. matično številko bodočega delodajalca;
7. davčno številko bodočega delodajalca.

(9) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ki se izda na podlagi soglasja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;
2. sedež subjekta gostitelja;
3. matično številko subjekta gostitelja.

(10) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja pripravništva, ki se izda na podlagi soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;
2. sedež subjekta gostitelja;
3. matično številko subjekta gostitelja.

(11) Tujec je dolžan prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstne odtise na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Prstni odtisi v digitalni obliki se hranijo v začasni zbirki prstnih odtisov za dovoljenja za prebivanje, vzpostavljenim na podlagi tega zakona, do zaključka postopka izdaje dovoljenja za prebivanje na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(12) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena je tujec dolžan dati tudi v primeru, ko zaradi pogošitve dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, prosi za izdajo nove listine, in v primeru zamenjave dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje.

(13) V evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje pristojni organ podatke iz prvega odstavka tega člena, podatke o višini sredstev za preživljanje, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki. V evidencah o dovoljenjih za prebivanje obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje in dokončnosti odločbe, veljavnosti in serijski številki dovoljenja, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek

o roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje. Evidenca o dovoljenjih za začasno prebivanje vsebuje tudi podatke o enotnem dovoljenju, pisni odobritvi, številki, datumu izdaje in pravnomočnosti pisne odobritve ter podatke o številki, datumu izdaje in pravnomočnosti razveljavitve pisne odobritve ter podatke o številki, datumu izdaje in pravnomočnosti odločbe, s katero se zavrne kratkotrajna premestitev.

(14) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenj za prebivanje se o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogrešitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(15) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko za namene izdaje dovoljenja za prebivanje v začasni evidenci prstnih odtisov obdeluje naslednje osebne podatke:

- ime in priimek;
- datum rojstva;
- državljanstvo;
- vrsta in številka osebnega dokumenta;
- prstne odtise, kot to določa drugi odstavek tega člena;
- datum zajema prstnih odtisov;
- oznaka predstavništva, ki je biometrične podatke zajelo.

Podatki iz te evidence se hranijo do zaključka postopka na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema.

115. člen

(hranjenje in arhiviranje podatkov iz evidenc)

(1) Podatki iz evidenc o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidence o vizumih (evidenca iz tretje alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let po poteku veljavnosti dovoljenja oziroma vizuma, v primeru, da dovoljenje oziroma vizum ni bil izdan, pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo dovoljenja oziroma vizuma in se nato arhivirajo. Biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih se v evidenci o vizumih in evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje, za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogrešitve ali odtujitve vizuma ali dovoljenja za prebivanje, hrani pet let po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primeru zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje, za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogrešitve ali odtujitve dovoljenja za prebivanje, hrani pet let od vročitve listine, nato pa se iz evidence briše.

(2) Podatki iz evidence o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo 50 let od prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje, v primeru da dovoljenje ni bilo izdano, pa 50 let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo dovoljenja, nato se arhivirajo, razen biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih, ki se, za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogrešitve ali odtujitve dovoljenja za prebivanje, hrani pet let po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primeru zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogrešitve ali odtujitve dovoljenja za prebivanje, hrani pet let od vročitve listine, nato pa se iz evidence briše.

(3) Podatki iz evidenc o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države (evidenca iz sedme alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona), o odpovedih prebivanja tujcu (evidenca iz devete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona), o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo (evidenca iz osme alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in vrnjenih ter odstranjenih tujcih (evidenca iz petnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila izrečena stranska sankcija ali prepoved vstopa v državo, oziroma po vrnitvi ali odstranitvi tujca iz Republike Slovenije.

(4) Podatki iz evidence o tujcih, ki jih je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja (evidenca iz pete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, nastanjenih v centru (evidenca iz šeste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor (evidenca iz enajste alineje

prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra (evidenca iz dvanajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od izdaje odločbe, nato se arhivirajo.

(5) Podatki iz evidence o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo (evidenca iz trinajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od datuma zavrnitve vstopa.

(6) Podatki iz evidence o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od izvršitve odločbe o vrnitvi, nato se arhivirajo. V primeru, da je z odločbo o vrnitvi določena tudi prepoved vstopa v državo, pa se podatki hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila določena prepoved vstopa v državo, nato se arhivirajo.

(7) Podatki iz evidenc o potnih listih za tujca (evidenca iz četrte alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in o zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz desete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od poteka veljavnosti potnega lista za tujca oziroma od pravnomočne odločbe ali sklepa, nato se arhivirajo, razen biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih, ki se za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogršitve ali odtujitve potnega lista za tujce, hrani pet let od vročitve listine, nato pa se iz evidence briše.

(8) Podatki iz evidence o overitvah garantnih pisem (evidenca iz šestnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od overitve garantnega pisma, nato se arhivirajo.

(9) Podatki iz evidence o udeležbi tujcev v programih vključevanja (evidenca iz sedemnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let po končanem programu, nato se arhivirajo.

(10) Podatki iz evidence nedovoljenih vstopov tujcev v državo (evidenca iz osemnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo deset let po nedovoljenem vstopu tujca v državo, nato se arhivirajo.

(11) Podatki iz evidence o potrdilih o pravicah obmejnega delavca se hranijo pet let po poteku veljavnosti potrdila, v primeru, da potrdilo ni bilo izdano, pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo potrdila in se nato arhivirajo. Biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih se v evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca, za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogršitve ali odtujitve potrdila o pravicah obmejnega delavca, hrani pet let po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primerih zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti potrdila o pravicah obmejnega delavca se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca, za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogršitve ali odtujitve potrdila o pravicah obmejnega delavca, hrani pet let od vročitve listine, nato pa se iz evidence briše.

128. člen

(dovoljenje za prebivanje za družinskega člana)

(1) Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu, ki ni državljan EU, lahko izda, če:

- je družinski član državljana EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi izdanega potrdila o prijavi prebivanja ali potrdila o prijavi stalnega prebivanja, ali slovenskega državljana, ki ima v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče
- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list
- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU, slovenskega državljana in njunega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije;
- je v Republiko Slovenijo vstopil v skladu z določbami tega zakona;
- se ne ugotovi, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena oziroma registrirana izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje;
- niso podani razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, tretje ali četrte alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali

pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Če državljan EU v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja zaradi zaposlitve ali dela ali potrdila o prijavi prebivanja kot samozaposlena oseba ali izvajalec storitev, ali če je slovenski državljan zaposlen ali samozaposlen, se za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljanu EU ali slovenskega državljanu ne zahteva izpolnjevanje pogojev iz tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena.

(4) Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu izda z enako veljavnostjo, kot je izdano potrdilo o prijavi prebivanja državljanu EU, družinskemu članu državljanu EU z dovoljenjem za stalno prebivanje in družinskemu članu slovenskega državljanu pa z veljavnostjo pet let. Neporočenim potomcem mlajšim od 21 let in prednikom državljanu EU ali slovenskega državljanu, ki je mlajši od 21 let, se dovoljenje za prebivanje za družinskega člana ne more izdati za daljši čas od dopolnjenega 21. leta starosti potomca. Za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana je pristojna upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(5) Dovoljenje za prebivanje, izdano družinskemu članu, se vroči družinskemu članu osebno oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.

(6) Družinskemu članu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko dovoljenje podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Za podaljšanje dovoljenja je potrebno zaprositi pred pretekom dovoljenja pri upravni enoti, na območju katere družinski član prebiva.

(7) O pravočasno vloženih prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

141.h člen

(potrdilo o pravicah obmejnega delavca)

(1) Državljan Združenega kraljestva, ki v Republiki Sloveniji pred potekom prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu opravlja gospodarsko dejavnost v skladu s 45. ali 49. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: Pogodba o delovanju EU) in gospodarsko dejavnost v Republiki Sloveniji opravlja tudi po poteku prehodnega obdobja, lahko po poteku prehodnega obdobja pri Upravni enoti Ljubljana, vloži prošnjo za izdajo potrdila o pravicah obmejnega delavca, ki se izda na podlagi 26. člena Sporazuma o izstopu. Za izdajo potrdila o pravicah obmejnega delavca je pristojna Upravna enota Ljubljana.

(2) Potrdilo o pravicah obmejnega delavca se izda z veljavnostjo pet let. Veljavnost izkaznice potrdila je enaka veljavnosti potrdila o pravicah obmejnega delavca

(3) Potrdilo o pravicah obmejnega delavca se vroči državljanu Združenega kraljestva osebno oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.

(4) Potrdilo o pravicah obmejnega delavca se lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Za podaljšanje je treba zaprositi pred pretekom veljavnosti potrdila pri Upravni enoti Ljubljana.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2F (Uradni list RS, št. 57/21)

105. člen

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne trideseti dan po njegovi uveljavitvi.

(2) Do začetka uporabe tega zakona se uporabljajo določbe Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo, 9/18 – popr. in 62/19 – odl. US).

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se določbe spremenjenega petega odstavka 47. člena in prvega odstavka 52. člena, ki se nanašajo na pogoj znanja slovenskega jezika, spremenjenega 106. člena, spremenjenega devetega in desetega odstavka 110. člena in desetega odstavka 114. člena, začnejo uporabljati po poteku dveh let od uveljavitve spremenjenega in dopolnjenega zakona. Do takrat se uporabljajo peti odstavek 47. člena, prvi odstavek

52. člena, 106. člen, deveti in deseti odstavek 110. člena in deseti odstavek 114. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo, 9/18 – popr. in 62/19 – odl. US).

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se določbe spremenjenega drugega in osmega odstavka 55. člena, ki se nanašajo na periodično preverjanje sredstev za preživetje, novega enajstega odstavka 110. člena in spremenjenega dosedanjšega dvanajstega odstavka 111. člena, ki postane nov trinajsti odstavek, in se nanaša na povezovanje evidenc in podatke, ki jih vsebuje Register tujcev, začnejo uporabljati po poteku šestih mesecev od uveljavitve spremenjenega in dopolnjenega zakona. Do takrat se uporabljajo drugi in osmi odstavek 55. člena in dvanajsti odstavek 111. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo, 9/18 – popr. in 62/19 – odl. US).«.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Sprejem predloga zakona je nujen iz razloga preprečitve težko popravljivih posledic za delovanje države, za gospodarstvo (potreba po delovni sili) in nenazadnje za stranke v postopkih, ki nastajajo predvsem z dolgotrajnim odločanjem (izven zakonsko določenih rokov) upravnih enot v postopkih izdaje dovoljenj za prebivanje in potrdil o prijavi prebivanja, zato se predlaga obravnavo predloga zakona po nujnem zakonodajnem postopku.

Predlog zakona vsebuje tudi rešitve, ki odpravljajo nepotrebne administrativne ovire in omogočajo hitrejše vodenje postopkov izdaje dovoljenj za prebivanje in potrdil o prijavi prebivanja.

Sprejem predloga po nujnem postopku je potreben tudi iz razloga, ker se s 27. 4. 2023 začnejo sicer uporabljati določbe spremenjenega petega odstavka 47. člena ZTuj-2, ki se nanašajo na pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine, določbe spremenjenega 106. člena ZTuj-2, ki določajo spremenjeni način financiranja programov učenja slovenskega jezika in ožji krog upravičencev do teh tečajev ter določbe spremenjenega devetega in desetega odstavka 110. člena in desetega odstavka 114. člena ZTuj-2 (glej 105. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih - ZTuj-2F). S predlogom zakona pa se med drugim odpravlja tudi pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine in ponovno uvaja brezplačno financiranje tečajev slovenskega jezika za vse kategorije tujcev, ki so bili do brezplačnih tečajev slovenskega jezika upravičeni pred sprejemom ZTuj-2F.

VI. PRILOGE

- osnutek podzakonskega predpisa, katerega izdajo določa predlog zakona